

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 24.3.2014.
COM(2014) 180 final

2014/0100 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko groza Eiropas
Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. XXX/XXX [Oficiālo kontroļu regula] un atceļ
Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007**

{SWD(2014) 65 final}

{SWD(2014) 66 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Pēdējo 10 gadu laikā aizvien pieaugoša pieprasījuma dēļ bioloģisko produktu tirgū ir vērojama dinamiska attīstība. Bioloģiskās pārtikas pasaules tirgus apmēri kopš 1999. gada ir četrkāršojusies. Eiropas Savienībā ("Savienība") bioloģiskajai ražošanai atvēlētā platība ir divkāršojusies. Katru gadu 500 000 ha zemes tiek nodota bioloģiskajai lauksaimniecībai. Tomēr ne iekšzemes piedāvājums, ne tiesiskais regulējums nav gājis kopsolī ar šo tirgus paplašināšanos. Ražošanas noteikumos nav pietiekami ņemtas vērā patērētāju un iedzīvotāju mainīgās bažas un vēlmes, marķēšanas noteikumi ir sarežģīti, un kontroles sistēmā un tirdzniecības režīmā ir konstatētas nepilnības. Tiesību akti ir sarežģīti un rada ļoti lielu administratīvo slogu, kas liedz mazajiem lauksaimniekiem pievienoties Savienības bioloģiskās ražošanas shēmai. Daži izņēmumi, kas bija vajadzīgi nozares attīstībai, vairs nešķiet pamatoti.

Priekšlikuma mērķis ir uzlabot tiesību normas bioloģiskās ražošanas jomā, lai

- (1) novērstu šķēršļus bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgai attīstībai Savienībā;
- (2) garantētu lauksaimnieku un operatoru godīgu konkurenci un nodrošinātu efektīvāku iekšējā tirgus darbību;
- (3) saglabātu vai vairotu patērētāju uzticēšanos bioloģiskajiem produktiem.

1.2. Vispārīgais konteksts

Pieņemot Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu¹, Padome noteica vairākus jautājumus, par kuriem Komisijai pēc Regulas (EK) Nr. 834/2007 piemērošanā gūtās pieredzes izvērtēšanas jāsniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei.

Padome 2013. gada 13. un 14. maija sanāksmē par lauksaimniecības un zivsaimniecības jautājumiem² pieņēma secinājums par Komisijas ziņojumu³ un aicināja dalībvalstis un Komisiju plašā mērogā attīstīt bioloģiskās lauksaimniecības nozari, pārskatot pašreizējo tiesisko regulējumu, lai uzlabotu tā izmantojamību, vienlaikus nodrošinot stabilitātes un noteiktības posmu, lai nodrošinātu turpmāku precizēšanu un vienkāršošanu un risinātu pašreiz neatrisinātos jautājumus, kuriem nepieciešama turpmāka izstrāde.

Bioloģiskās ražošanas jomā pieņemto tiesību aktu pārskatīšana ir daļa no Komisijas Normatīvās atbilstības un izpildes programmas⁴.

Pārskatīšana nodrošina iespēju īstenošanas pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007, salāgot ar deleģēto un īstenošanas pilnvaru nošķirumu, kas paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. pantā.

¹ Padomes 2007. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

² 8906/13 AGRILEG 56 – Bioloģiskā ražošana – tiesiskā regulējuma piemērošana un nozares attīstība.

³ Komisijas 2012. gada 11. maija ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā tiek piemērota Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu, COM (2012) 212 *final*.

⁴ Komisijas 2012. gada 12. decembra Paziņojums par ES tiesību aktu normatīvo atbilstību, COM(2012) 746.

1.3. Spēkā esošie noteikumi šajā jomā

Pirmais Savienības tiesību akts par bioloģisko ražošanu tika pieņemts 1991. gadā. Padomes Regulā (EEK) Nr. 2092/91 bija dota bioloģiskās ražošanas juridiskā definīcija un ražošanas noteikumi un noteiktas kontroles un marķēšanas prasības un bioloģisko produktu importēšanas noteikumi. Tā radīja pamatu patērētāju un bioloģiskās produkcijas ražotāju aizsardzībai pret nepatiesu un maldinošu informāciju par bioloģiskajiem produktiem.

Minētais tiesību akts tika pārskatīts 2007. gada jūnijā, kad tika pieņemta Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007, kurā:

- tika plašāk definēta bioloģiskā ražošana, aprakstot tās mērķus un principus,
- tika panākta lielāka bioloģiskās ražošanas noteikumu saskaņotība Savienībā, pārtraucot valsts noteikumu piemērošanu dzīvnieku izcelsmes produktiem,
- tika ieviesta iespēja dalībvalstīm uz savu atbildību paredzēt noteikumos izņēmumus, ievērojot stingrus ierobežojumus un nepārsniedzot noteiktu laikposmu,
- bioloģiskās kontroles sistēma tika sasaistīta ar oficiālo pārtikas un barības kontroles sistēmu, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 882/2004⁵, un privāto kontroles institūciju akreditācija tika noteikta par obligātu,
- tika pārstrukturēts importa režīms: papildus trešo valstu atzīšanai līdzvērtības pārbaudes nolūkā Eiropas Savienība atzina kontroles institūcijas, kuras darbojas trešās valstīs, līdzvērtības vai atbilstības pārbaudes nolūkā. Iepriekšējā sistēmā, kad dalībvalstis katram sūtījumam piešķīra atsevišķas atļaujas, pamatregulā netika iekļauta un tagad tiek pakāpeniski izbeigta.

1.4. Atbilstība pārējiem politikas virzieniem

Ar šo iniciatīvu tiek īstenoti mērķi, kas noteikti Paziņojumā par lietpratīgu regulējumu Eiropas Savienībā. Viens no pārskatīšanas mērķiem ir vienkāršot normatīvā regulējuma slogu.

Tas ir saskaņā ar stratēģijas “Eiropa 2020” vispārējo sistēmu, jo īpaši attiecībā uz ilgtspējīgas izaugsmes prioritāti un resursu ziņā efektīvākas, zaļākas un konkurētspējīgākas ekonomikas veicināšanu.

Tāpat tas ir saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), kas nosaka kopējo sistēmu lauksaimniecības attīstībai Savienībā 2014.–2020. gadam⁶. Jauno noteikumu mērķis ir noturīga konkurētspēja, ar kuru panāk ekonomiski dzīvotspējīgu pārtikas ražošanas nozari un Savienības

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/01 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

sauszemes dabas resursu ilgtspējīgu pārvaldību, kurā bioloģiskā ražošana ir noteikta par vienu no galvenajiem elementiem.

Priekšlikumā ir ņemta vērā jaunā kopējā zivsaimniecības politika attiecībā uz akvakultūru, kurai ir būtiska nozīme, lai ilgtermiņā garantētu ilgtspējīgu nodrošinājumu ar pārtiku, kā arī izaugsmi un nodarbinātību, vienlaikus mazinot slogu uz savvaļas zivju krājumiem, kas saistīts ar pasaulē pieaugošo pieprasījumu pēc pārtikas, kuru iegūst no ūdens organismiem.

Tas ir saskaņā arī ar Komisijas priekšlikumu jaunajai Padomes un Parlamenta regulai par oficiālajām kontrolēm⁷, kuras mērķis ir nostiprināt integrēto pieeju visās jomās, kas saistītas ar pārtikas ķēdi, racionalizējot un vienkāršojot vispārējo tiesisko regulējumu un vienlaikus īstenojot labāka regulējuma mērķi. Definīcijas ir attiecīgi salāgotas un/vai padarītas skaidrākas, un ir ierosināts iekļaut vajadzīgos īpašos kontroles noteikumus vienotā oficiālo kontroļu tiesiskajā regulējumā.

Visbeidzot, bioloģiskās ražošanas shēma ir daļa no Savienības lauksaimniecības produktu kvalitātes shēmām, kurās ietilpst arī ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, garantētās tradicionālās īpatnības un produkti no tālākajiem Savienības reģioniem un kalnu apvidiem, kā tas uzsvērts Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku un norādīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1151/2012 par kvalitātes shēmām⁸.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

2.1. Apspriešanās

Pašreizējā situācija tika rūpīgi analizēta, pamatojoties uz informāciju, kas savākta vairākās ieinteresēto personu uzklaušanās reizēs, uz kurām Komisija bija uzaicinājusi vairāk nekā 70 speciālistus un akadēmisko aprindu pārstāvjus, lai rūpīgi diskutētu par pašreizējām un turpmākajām problēmām, ar kurām saskaras bioloģiskās ražošanas nozare.

Komisija 2013. gada sākumā rīkoja apspriešanos tiešsaistē. Uz aptaujas jautājumiem tika saņemti aptuveni 45 000 atbilžu un gandrīz 1400 atsauksmju brīvā formā. Lielākā daļa (96 %) atbilžu tika saņemtas no Eiropas Savienības iedzīvotājiem, bet atlikusī daļa (4 %) no ieinteresētajām personām.

Turklāt nozares ieinteresētās personas tika informētas par pārskatīšanu un ar tām šajā sakarībā apspriedās vairākās sanāksmēs, ko rīkoja Padomdevēja grupa bioloģiskās lauksaimniecības jautājumos.

Dalībvalstis kā par tiesību aktu īstenošanu atbildīgās kompetentās iestādes tika regulāri informētas un ar tām apspriedās par pārskatīšanas tehniskajiem aspektiem.

⁷ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, kas attiecas uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību, augu reproduktīvo materiālu un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 999/2001, Nr. 1829/2003, Nr. 1831/2003, Nr. 1/2005, Nr. 396/2005, Nr. 834/2007, Nr. 1099/2009, Nr. 1069/2009, Nr. 1107/2009, Regulas (ES) Nr. 1151/2012, [...]/2013 [lūdzam Publikāciju biroju ievietot numuru regulai, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu] un Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK, 2008/120/EK un 2009/128/EK (Oficiālo kontroļu regula), COM(2013)265 *final*, 6.5.2013.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

2.2. Apspriešanās galvenie rezultāti

Sabiedriskās apspriešanas respondentus galvenokārt uztrauca vides un kvalitātes jautājumi. Viņi vēlējās stingrākus Eiropas bioloģiskās ražošanas noteikumus un visā Savienībā saskaņotus bioloģiskās ražošanas noteikumus lauksaimniekiem un citiem operatoriem. Tādējādi lielākā daļa aptaujāto atbalsta to, lai noteikumos vairs nebūtu izņēmumu. Lielas cerības tika liktas uz to, ka tiks risināts jautājums par tādu produktu un vielu atliekām, kuras nav atļauts lietot bioloģiskajā ražošanā. Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotips tika pielīdzināts valsts logotipiem kā līdzeklis, ar kuru atzīst bioloģiskos produktus. Lielākā daļa iedzīvotāju un ieinteresēto personu uzticas bioloģiskās kontroles sistēmai, bet uzskata, ka to varētu uzlabot, galvenokārt ieviešot elektronisku sertifikāciju. Lielākā daļa aptaujāto atbalsta arī mazo lauksaimnieku grupu sertifikāciju.

Bioloģiskās ražošanas nozarē tiek plaši atzīts, ka tiesību aktos bioloģiskās ražošanas jomā ir vajadzīgi uzlabojumi. Valda arī plaša vienprātība par to, ka bioloģiskajā ražošanā ir stingri jāievēro tās principi un mērķi un ka noteikumos vairs nav pieļaujami izņēmumi.

2.3. Ietekmes novērtējums

Ietekmes novērtējumā tika salīdzināti trīs alternatīvi politikas scenāriji:

- uzlabots *status quo*, kas pamatojas uz uzlabojumiem pašreizējos tiesību aktos un to labāku īstenošanu,
- tirgus virzīts risinājums, kura mērķis ir nodrošināt apstākļus, kas vajadzīgi, lai dinamiski reaģētu uz turpmāko tirgus attīstību, ieviešot elastīgākus noteikumus. Ilgstoši pastāvējušos izņēmuma noteikumus būtu jāiestrādā ražošanas noteikumos,
- uz principiem pamatots risinājums, kura mērķis ir no jauna pievērst bioloģisko ražošanu tās principiem, kas būtu labāk jāatspoguļo ražošanas noteikumos. Izņēmuma noteikumi vairs nepastāvētu.

Tika novērtēts šo trīs politikas risinājumu potenciāls sasniegt KLP 2020 mērķus, konkrētus politikas mērķus un pārskatīšanā izvirzītos darbības mērķus, un šo risinājumu efektivitāte un lietderība. Saskaņā ar visiem novērtētajiem kritērijiem uz principiem pamatotais risinājums uzrāda vislabākos rezultātus, nākamais ir tirgus virzītais risinājums un tad seko uzlabotais *status quo*.

Paredzams, ka uz principiem pamatotā risinājuma rezultāti būs šādi:

- pozitīvas tirgus perspektīvas, ko rada lielāka patērētāju uzticēšanās, kas, iespējams, stabilizēs bioloģisko produktu cenas un piesaistīs jaunus dalībniekus,
- izņēmumu atcelšana noteikumos veicinās bioloģisko resursu, jo īpaši sēklu, pilnveidošanu,
- skaidrāki un vienkāršāki ražošanas noteikumi padarīs nozari pievilcīgāku,
- konkurenci padarīs godīgāku stingrāka saskaņošana, vienkāršāki un skaidrāki noteikumi un pāreja no līdzvērtības uz atbilstību attiecībā uz kontroles institūciju atzīšanu trešās valstīs,
- uzlabota kontroles sistēma un saskaņoti ražošanas noteikumi, kuros ņemtas vērā sabiedrības pieaugošās bažas (vides vadības sistēma pārstrādātājiem un tirgotājiem, dzīvnieku labturība), palielinās patērētāju uzticēšanos,
- sagaidāms, ka uz risku pamatota pieeja uzlabos kontroļu efektivitāti un lietderību un līdz ar uzticamāku importa režīmu veicinās krāpšanas novēršanu,
- labvēlīga ietekme uz vidi, kas asociējas ar bioloģisko ražošanu, tiks palielināta, izbeidzot izņēmuma noteikumu pastāvēšanu,
- atceļot izņēmumus, tiks uzlaboti dzīvnieku labturības apstākļi.

Ietekmes novērtējumā tika secināts, ka vēlamais ir uz principiem pamatots risinājums, kas papildināts ar uzlabotajā *status quo* ierosinātajiem uzlabojumiem un dažiem apakšrisinājumiem.

Īpaša uzmanība tika veltīta visa procesa vienkāršošanai. Vēlamais risinājums:

- precīzēs noteikumos par darbības jomu, ražošanas noteikumiem, marķēšanu un kontrolēm,
- atceļš neefektīvos noteikumos,
- ierobežos dalībvalstu iespējas paredzēt noteikumos izņēmumus,
- vienkāršos importa režīmu,
- vienkāršos prasības mazajiem lauksaimniekiem, jo īpaši ieviešot grupu sertifikāciju.

Attiecībā uz administratīvām izmaksām ar šo priekšlikumu tiks svītroti 37 no 135 spēkā esošajiem informēšanas pienākumiem, kas noteikti bioloģiskās ražošanas operatoriem un administrācijām.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Bioloģiskajā ražošanā arī turpmāk jāievēro principu kopums, kas ir cieši saistīts ar patērētāju vēlmēm.

Īpašie ražošanas noteikumi ir apkopoti ierosinātās regulas pielikumā, tādējādi atrisinot pārskatāmības jautājumu.

Ražošanas noteikumi ir pastiprināti un saskaņoti, atceļot izņēmumus, izņemot gadījumus, kad ir vajadzīgi pagaidu pasākumi, lai ļautu turpināt vai atsākt bioloģisko ražošanu katastrofas apstākļos. Bioloģiskās lauku saimniecības ir jāpārvalda, pilnībā ievērojot bioloģiskajai ražošanai piemērojamās prasības, un pārejas perioda apstiprināšana ar atpakaļejošu spēku principā vairs nav iespējama. Lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām, kas ir pārstrādātu bioloģisko produktu sastāvā, jābūt tikai bioloģiskām sastāvdaļām. Bioloģiskās ražošanas operatoriem, kas nav lauksaimnieki vai operatori, kuri audzē jūras aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, izņemot mikrouzņēmumus, ir pienākums izstrādāt sistēmu ekoloģisko raksturlielumu uzlabošanai.

Ir uzlabota kontroles sistēma, visus ar kontroli saistītos noteikumus iekļaujot vienā likumdevīgā aktā saskaņā ar Komisijas priekšlikumu regulai par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām saistībā ar pārtiku un barību. Tādējādi operatoriem, kompetentajām iestādēm, kontroles iestādēm un kontroles institūcijām vairs nav jāpaļaujas uz diviem dažādiem likumdevīgiem aktiem attiecībā uz kontroles noteikumiem.

Precizējot, vienkāršojot un saskaņojot ražošanas noteikumus un atceļot vairākus iespējamus izņēmumus minētajos noteikumos, ir palielināta kontrolējamība.

Šā priekšlikuma mērķis ir atcelt Regulā (EK) Nr. 834/2007 paredzēto iespēju piemērot izņēmumus noteikta veida mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas pieļāva atšķirīgu interpretāciju un praksi dalībvalstīs un vēl vairāk sarežģīja pārvaldību, uzraudzību un kontroli.

Atceļot Regulā (EK) Nr. 834/2007 noteikto prasību ik gadus veikt visu operatoru obligātu atbilstības pārbaudi, ir pastiprināta uz risku pamatota pieeja oficiālajām kontrolēm. Tas dos iespēju pielāgot kontroļu biežumu, izmantojot deleģētos aktus, kuri jāpieņem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. XX/XXX (Oficiālo kontroļu regula), tā, lai operatorus ar zemu riska profilu varētu fiziski inspicēt retāk nekā vienu reizi gadā un/vai uz tiem attiecinātu mazāk ikgadējo fizisko inspekciju, vienlaikus pastiprinot to operatoru kontroli, kas saistīti ar lielāku risku. Tādējādi veidosies taisnīgāks operatoru kontroles samērs, un tiks mazināts kontroļu slogs operatoriem, kuru iepriekšējo kontroļu rezultāti liecina par

noteikumu ievērošanu, un kompetentās iestādes, kontroles iestādes un kontroles institūcijas varēs efektīvāk un lietderīgāk izmantot resursus.

Ir ieviesti īpaši noteikumi, lai palielinātu pārredzamību attiecībā uz maksām, kuras var iekasēt par kontrolēm, un ir pastiprināti noteikumi par operatoru publiskošanu, ietverot informāciju par to sertifikācijas statusu.

Lai mazinātu inspekcijas un sertifikācijas izmaksas un ar to saistīto administratīvo slogu, nostiprinātu vietējos tīklus, uzlabotu noieta tirgus un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus ar operatoriem no trešām valstīm, Savienībā ir ieviesta mazo lauksaimnieku grupu sertificēšana.

Lai uzlabotu izsekojamību un novērstu krāpšanu, ir ieviesti īpaši noteikumi: attiecībā uz vienām un tām pašām produktu grupām operatorus atšķirīgos bioloģiskās ražošanas ķēdes posmos nedrīkst kontrolēt dažādas kontroles iestādes vai kontroles institūcijas.

Ir ieviesti arī īpaši noteikumi, lai saskaņotu darbības, kuras jāveic, kad tiek konstatēti neatļauti produkti vai vielas. Šajā sakarībā ir iespējami gadījumi, kad lauksaimniekiem netiek atļauts tirgot to produktus kā bioloģiskus produktus, jo tajos ir konstatēta neatļautu produktu vai vielu nejauša klātbūtne. Komisija var atļaut dalībvalstīm piešķirt valsts maksājumus, ar kuriem kompensē šādos gadījumos radušos zaudējumus. Turklāt dalībvalstis var izmantot kopējās lauksaimniecības politikas instrumentus, lai pilnībā vai daļēji segtu šādus zaudējumus.

Visbeidzot, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus operatoriem un pareizu iekšējā tirgus darbību un saglabātu patērētāju uzticēšanos, priekšlikumā ir noteiktas darbības, kas veicamas Savienībā attiecībā uz vienām un tām pašām neatbilstības kategorijām, neskarot sankciju noteikšanu, kas ir dalībvalstu kompetencē.

Lai panāktu vienlīdzīgus konkurences apstākļus bioloģiskās ražošanas operatoriem Eiropas Savienībā un trešās valstīs un lai sekmīgāk nodrošinātu patērētāju uzticēšanos, ir pielāgots tirdzniecības režīms. Tiek saglabāta iespēja slēgt līdzvērtības nolīgumus ar trešām valstīm, bet tiek pakāpeniski atcelta vienaspusējas līdzvērtības sistēma. Ir ierosināts kontroles institūciju atzīšanu pakāpeniski nomainīt ar atbilstības režīmu.

3.2. Juridiskais pamats

Līguma par Eiropas Savienības darbību 42. panta pirmā daļa un 43. panta 2. punkts.

3.3. Subsidiaritātes un proporcionālītātes princips

Priekšlikumā pārskatīta spēkā esošā kvalitātes shēma, kas iestrādāta KLP. Lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ražošana un tirdzniecība Eiropas Savienības tirgū un bioloģisko produktu iekšējā tirgus pareizas darbības nodrošināšana ir jautājumi, kas ir Savienības un dalībvalstu dalītā kompetencē.

Lai nodrošinātu vienotā tirgus netraucētu attīstību, Savienības mēroga bioloģiskās ražošanas shēma, būdama daļa no KLP, ir efektīvāka nekā 28 dažādas shēmas. Turklāt tā ļauj īstenot stingrāku un saskaņotāku tirdzniecības politiku attiecībā uz pasaules tirdzniecības partneriem, jo īpaši palielinot Savienības spēju aizstāvēt savas intereses.

Ar šo priekšlikumu tiek veicināta turpmāka saskaņošana šādās jomās:

- ir samazinātas pašreizējās dalībvalstu iespējas paredzēt noteikumos izņēmumus, kas rada nevienlīdzīgu konkurenci operatoru starpā, risku zaudēt patērētāju uzticēšanos, sarežģī tiesību aktus un tirdzniecību (grūtības nodrošināt atbilstību),
- tas, ka uz tādu pašu neatbilstību ES tiesību aktiem bioloģiskās ražošanas jomā dažādās dalībvalstīs var reaģēt dažādi, ir iemesls negodīgai konkurencei un neefektīvai vienotā tirgus darbībai.

3.4. Instrumentu izvēle

Ierosinātais instruments ir regula, jo ir apliecinājies, ka spēkā esošie noteikumi spēj nodrošināt piemērotu tiesisko regulējumu dalībvalstīm; cita veida instruments nebūtu piemērots. Direktīvā būtu noteikti elastīgāki noteikumi, kas varētu radīt negodīgu konkurenci starp operatoriem, neskaidrību un patērētāju maldināšanu. Ar regulu dalībvalstīm tiek nodrošināta saskaņota pieeja un tiek mazināts administratīvais slogs, jo operatoriem ir jāievēro vienots noteikumu kopums. Tāds ieteikuma tiesību instruments kā vadlīnijas ir uzskatāms par nepiemērotu, lai novērstu atšķirības noteikumu interpretēšanā un īstenošanā, un starptautiskajā kontekstā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumā paredzēts iedalīt budžetu tehniskās palīdzības pasākumiem. Ietekme uz budžetu ir sīki izklāstīta tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskatā.

5. IZVĒLES ELEMENTI: VIENKĀRŠOŠANA

Priekšlikumā paredzēta tiesību aktu vienkāršošana un saprotamības uzlabošana un novērstas vairākas nepilnības. Tajā paredzēts svītrot 37 no 135 spēkā esošajiem pienākumiem bioloģiskās ražošanas tiesību aktos. Priekšlikums ietver būtisku administratīvā sloga samazināšanu. No priekšlikuma izrietošie deleģētie akti tiks izstrādāti saskaņā ar vieniem un tiem pašiem principiem.

Attiecībā uz ražošanas noteikumiem jānorāda, ka priekšlikums būtiski atvieglos dzīvi operatoriem un valstu pārvaldēm, jo tiks ierobežotas dalībvalstu iespējas paredzēt izņēmumus. Ir atcelti vairāki neefektīvi noteikumi, jo īpaši pastiprinot uz risku balstītu pieeju kontrolēm. Attiecībā uz importu jāteic, ka kontroles institūciju atbilstības režīms būs vieglāk pārvaldāms ražotājiem, kontroles institūcijām un Komisijai.

Ir ieviests būtisks vienkāršojums mazajiem lauksaimniekiem – grupu sertificēšana, kas nozīmē samērīgākas inspekcijas un uzskaites prasības.

Priekšlikuma mērķis ir padarīt tiesību aktus ērtāk lietojamus. Vispārīgie ražošanas noteikumi ir atstāti regulas tekstā, bet konkrēti bioloģiskās ražošanas noteikumi ir ietverti regulas pielikumā.

6. SALĀGOŠANA

Komisija 2010. gadā pieņēma dokumentu COM(2010) 759 par Padomes Regulas (EK) Nr. 834/2007 salāgošanu ar Lisabonas līgumu. Plašās diskusijas triālogos 2011. un 2012. gadā praktiski apturēja salāgošanas priekšlikuma ieviešanu. Pašreizējā priekšlikumā ir ietverti vajadzīgie salāgošanas priekšlikuma elementi, tostarp juridisko noteikumu sadalījums pamataktā, deleģētajos aktos un īstenošanas aktos. Tāpēc dokuments COM(2010) 759 tiks anulēts kā novecojis.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. XXX/XXX [Oficiālo kontroļu regula] un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. panta pirmo daļu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁰,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Bioloģiskā ražošana ir vispusīga lauku saimniecību pārvaldības un pārtikas ražošanas sistēma, kura apvieno labāko vides un klimata politikas praksi, lielu bioloģisko daudzveidību, dabas resursu saglabāšanu, augstus dzīvnieku labturības standartus un ražošanas standartus, kas atbilst arvien pieaugoša skaita patērētāju pieprasījumam pēc produktiem, kuru ražošanā izmantotas dabiskas vielas un procesi. Tāpēc bioloģiskajai ražošanai ir divējāda nozīme sabiedrībā: no vienas puses, tā nodrošina īpašu tirgu, kas atbilst patērētāju pieprasījumam pēc bioloģiskajiem produktiem, un, no otras puses, tā rada sabiedriskos labumus, sekmējot vides aizsardzību un dzīvnieku labturību, kā arī lauku attīstību.
- (2) Lai nodrošinātu bioloģisko produktu augstu kvalitāti, minēto produktu ražošanā ir svarīgi ievērot augstus veselības, vides un dzīvnieku labturības standartus. Kā uzsvērts Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku¹¹, bioloģiskā ražošana ir daļa no Savienības lauksaimniecības produktu kvalitātes shēmām, pie kurām pieder arī ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, garantētas tradicionālās īpatnības un produkti no tālākajiem Savienības reģioniem, kā noteikts, attiecīgi, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1151/2012¹² un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 228/2013¹³. Šajā ziņā bioloģiskā ražošana

⁹ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁰ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹¹ COM(2009) 234 galīgā redakcija.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālakajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

tiecas sasniegt tos pašus kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) mērķus, kas raksturīgi visām Savienības lauksaimniecības produktu kvalitātes shēmām.

- (3) Bioloģiskās ražošanas politikas mērķi ir iestrādāti KLP mērķos, nodrošinot to, ka lauksaimnieki saņem taisnīgu atlīdzību par bioloģiskās ražošanas noteikumu ievērošanu. Turklāt pieaugošais patērētāju pieprasījums pēc bioloģiskiem produktiem rada apstākļus šo produktu tirgus turpmākai attīstībai un paplašināšanai un tādējādi palielina bioloģiskajā ražošanā iesaistīto lauksaimnieku peļņu.
- (4) Turklāt bioloģiskā ražošana ir sistēma, kas veicina vides aizsardzības prasību integrēšanu KLP un sekmē ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu. Tas ir iemels, kāpēc KLP ir ieviesti pasākumi, ar kuriem finansiāli atbalsta bioloģisko ražošanu (pēdējo reizi ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013¹⁴), un tie ir īpaši nostiprināti lauku attīstības politikas tiesiskā regulējuma jaunākajā reformā, kas iedzīvināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013¹⁵.
- (5) Bioloģiskā ražošana palīdz sasniegt arī Savienības vides politikas mērķus, jo īpaši tos, kuri noteikti Bioloģiskās daudzveidības stratēģijā 2020. gadam¹⁶, Paziņojumā par zaļo infrastruktūru¹⁷, Augsnes aizsardzības tematiskajā stratēģijā¹⁸ un tiesību aktos vides jomā, piemēram, Putnu direktīvā¹⁹ un Biotopu direktīvā²⁰, Nitrātu direktīvā²¹, Ūdens pamatdirektīvā²², Direktīvā par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju²³ un Pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas direktīvā²⁴.
- (6) Ņemot vērā Savienības bioloģiskās ražošanas politikas mērķus, par šīs politikas īstenošanai izveidotā tiesiskā regulējuma mērķi būtu jāizvirza godīgas konkurences un bioloģisko produktu iekšējā tirgus pareizas darbības nodrošināšana un centieni saglabāt un attaisnot patērētāju uzticēšanos produktiem, kas marķēti ar bioloģisko produktu marķējumu. Turklāt būtu jātiecas nodrošināt apstākļus, kuros šī politika varētu attīstīties kopsolī ar ražošanas un tirgus attīstību.
- (7) Stratēģijas “Eiropa 2020” politikas prioritātes, kas noteiktas Komisijas paziņojumā “Eiropa 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”²⁵, ietver

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

¹⁶ COM(2011) 244 galīgā redakcija “Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls – bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam”.

¹⁷ SWD(2013) 155 *final* “Zaļā infrastruktūra (ZI) – Eiropas dabas kapitāla pilnveide”.

¹⁸ COM(2006) 231 galīgā redakcija “Tematiskā stratēģija augšnes aizsardzībai”.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

²⁰ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunu un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

²¹ Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva 2001/81/EK par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām (OV L 13, 27.11.2001., 22. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīva 2009/128/EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.).

²⁵ COM(2010) 2020 galīgā redakcija.

mērķus panākt konkurētspējīgu ekonomiku, kuras pamatā ir zināšanas un inovācija, veicināt ekonomiku ar augstu nodarbinātības līmeni, kas nodrošina sociālo un teritoriālo kohēziju, un atbalstīt pāreju uz resursu ziņā efektīvu mazoglekļa ekonomiku. Tādēļ bioloģiskās ražošanas politikai būtu jānodrošina operatoriem pareizie instrumenti, ar kuriem iespējams labāk identificēt un reklamēt viņu produktus, vienlaikus aizsargājot tos no negodīgas prakses.

- (8) Ņemot vērā bioloģiskās ražošanas nozares dinamisko attīstību, Padomes Regulā (EK) Nr. 834/2007²⁶ ir identificēta vajadzība arī turpmāk pārskatīt Savienības noteikumus par bioloģisko ražošanu, ņemot vērā minēto noteikumu piemērošanā gūto pieredzi. Komisijas veiktās pārskatīšanas rezultāti liecina, ka Savienības tiesiskais regulējums attiecībā uz bioloģisko ražošanu būtu jāuzlabo, lai paredzētu noteikumus, kuri atbilst patērētāju augstajām prasībām un garantē pietiekamu skaidrību tiem, kam šie noteikumi adresēti. Tāpēc Regula (EK) Nr. 834/2007 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu.
- (9) Pieredze, kas līdz šim gūta Regulas (EK) Nr. 834/2007 piemērošanā, liecina, ka ir skaidri jānosaka, uz kuriem produktiem attiecas šī regula. Tai būtu jāattiecas galvenokārt uz lauksaimniecības produktiem, tostarp akvakultūras produktiem, kuri uzskaitīti Līguma par Eiropas Savienības darbību ("Līgums") I pielikumā. Turklāt tai būtu jāattiecas uz pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, ko izmanto kā pārtiku vai barību, jo, laižot šos produktus tirgū kā bioloģiskos produktus, tiek radīts liels lauksaimniecības produktu noiets un patērētāji pamana to lauksaimniecības produktu bioloģisko izcelsmi, no kuriem tie ir pārstrādāti. Tāpat šai regulai būtu jāaptver daži citi produkti, kuri ir saistīti ar lauksaimniecības produktiem līdzīgi kā pārstrādātie lauksaimniecības produkti, jo minētie citi produkti vai nu nodrošina lielu lauksaimniecības produktu noieta, vai arī ir ražošanas procesa neatņemama daļa. Visbeidzot, šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj jūras sāls, jo to ražo, izmantojot dabiskus ražošanas paņēmienus, un tā ražošana veicina lauku apvidu attīstību un tādējādi atbilst šīs regulas mērķiem. Skaidrības labad minētie citi produkti, kas nav uzskaitīti Līguma I pielikumā, būtu jāuzskaita šīs regulas pielikumā.
- (10) Saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus šīs regulas elementus. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriedes, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina, ka attiecīgie dokumenti tiek vienlaikus, savlaicīgi un atbilstīgi nosūtīti Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (11) Lai ņemtu vērā jaunas ražošanas metodes vai materiālus vai starptautiskās saistības, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus par grozījumiem to citu produktu sarakstā, kuri ietilpst šīs regulas darbības jomā. Būtu jāparedz, ka minētajā sarakstā drīkst iekļaut tikai produktus, kas ir cieši saistīti ar lauksaimniecības produktiem.
- (12) Ņemot vērā sabiedriskās ēdināšanas vietējo iedabu, dalībvalstu veiktie pasākumi un privātās shēmas šajā jomā ir uzskatāmas par pietiekamām, lai nodrošinātu vienotā tirgus darbību. Tāpēc šai regulai nebūtu jāattiecas uz pārtiku, kas sagatavota sabiedriskās ēdināšanas iestādēs. Tāpat šai regulai nebūtu jāattiecas uz nomedītu un nozvejotu savvaļas dzīvnieku produktiem, jo to ražošanas procesu nevar pilnībā kontrolēt.

²⁶ Padomes 2007. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

- (13) Pētniecības projekti ir apliecinājuši, ka bioloģiskās pārtikas tirgū izšķiroša nozīme ir patērētāju uzticībai. Noteikumi, kuri nav uzticami, ilgākā laikposmā var apdraudēt sabiedrības uzticēšanos un radīt tirgus traucējumus. Tāpēc bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgai attīstībai Savienībā vajadzētu balstīties uz pārdomātiem ražošanas noteikumiem, kas ir saskaņoti Savienības līmenī. Turklāt minētajiem ražošanas noteikumiem būtu jāattaisno operatoru un patērētāju cerības attiecībā uz bioloģisko produktu kvalitāti un atbilstību šajā regulā izklāstītajiem principiem un noteikumiem.
- (14) Šī regula būtu jāpiemēro, neskarot saistītos tiesību aktus, piemēram, par nekaitīgumu pārtikas ķēdē, dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību, augu reproduktīvo materiālu, marķēšanu un vidi. Konkrētāk, attiecībā uz atļauju piešķiršanu produktiem un vielām, ko drīkst lietot bioloģisko produktu ražošanā, ir jāuzsver, ka minētajiem produktiem un vielām vispirms ir jāpiešķir atļauja Savienības līmenī. Tāpēc šī regula būtu jāpiemēro, neskarot citus īpašos Savienības noteikumus attiecībā uz šādu produktu un vielu atļaušanu un laišanu tirgū.
- (15) Šīs regulas vispārīgajos ražošanas noteikumos principa pēc vajadzētu iekļaut aizliegumu izmantot jonizējošo starojumu un ģenētiski modificētus organismus (ĢMO), un produktus, kas ražoti no ĢMO vai ar ĢMO. Tā kā patērētājus aizvien vairāk satrauc pārtikas pārstrādes un pārveidošanas ietekme uz vidi, būtu jāprasa, lai bioloģiskās ražošanas operatori, kas nav lauksaimnieki vai operatori, kuri audzē jūras aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, pārvaldītu ekoloģiskos raksturlielumus, izmantojot saskaņotu sistēmu. Lai mazinātu regulējuma slogu mikrouzņēmumiem, kas definēti Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK²⁷ un nodarbojas ar bioloģisko ražošanu, ir lietderīgi tos no šīs prasības atbrīvot. Lai nodrošinātu vispārīgo ražošanas noteikumu pareizu piemērošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko nosaka kritērijus, kādiem jāatbilst vides vadības sistēmai.
- (16) Uzskata, ka bioloģiskās ražošanas noteikumu neievērošanas risks ir lielāks tajās lauku saimniecībās, kurās ir vienības, kas netiek apsaimniekotas saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Tāpēc pēc atbilstošā pārejas perioda beigām visas lauku saimniecības, kuru mērķis ir kļūt par bioloģiskās ražošanas saimniecībām, Savienībā būtu jāpārvalda, pilnībā ievērojot bioloģiskajai ražošanai piemērojamās prasības. Bioloģiskajām lauku saimniecībām visās dalībvalstīs būtu jāievēro vienāds pārejas periods, neatkarīgi no tā, vai tās iepriekš ir bijušas iesaistītas agrovides pasākumos, kuri saņēmuši Savienības fondu atbalstu. Tomēr papuves gadījumā pārejas periods nav vajadzīgs. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz noteikumus, ar kuriem papildina vispārīgos pārejas noteikumus vai papildina un groza īpašos pārejas noteikumus.
- (17) Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas mērķu un principu saskaņošanu un ievērošanu, būtu jānosaka īpaši ražošanas noteikumi attiecībā uz augkopību, lopkopību un akvakultūru, tostarp noteikumi par savvaļas augu un jūras aļģu ievākšanu, noteikumi par pārstrādātas pārtikas un barības ražošanu, kā arī par vīna un rauga ražošanu.
- (18) Ņemot vērā to, ka bioloģiskās augkopības pamatā ir augu barošanās galvenokārt no augsnes ekosistēmas, nebūtu jāatļauj hidroponiskā ražošana. Turklāt bioloģiskajā augkopībā būtu jāizmanto ražošanas paņēmieni, kas novērš vai līdz minimumam samazina vides piesārņošanu.

²⁷

Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

- (19) Attiecībā uz augsnes apstrādi un mēslošanu būtu jāparedz nosacījumi par bioloģiskajā augkopībā atļautu kultivēšanas paņēmieni izmantošanu un par mēslošanas līdzekļu un augsnes ielabotāju lietošanu.
- (20) Būtu ievērojami jāierobežo pesticīdu lietošana. Priekšroka būtu jādod tādu pasākumu piemērošanai, kuri novērš kaitīgo organismu un nezāļu radīto kaitējumu ar tādiem paņēmieniem, kas nav saistīti ar augu aizsardzības līdzekļu lietošanu, piemēram, ar augu seku. Lai izlemtu, vai iejaukšanās ir pamatota no ekonomiskā un vides aspekta, būtu jāveic kaitīgo organismu un nezāļu monitorings. Konkrētu augu aizsardzības līdzekļu lietošana būtu jāatļauj tad, ja minētie paņēmieni nenodrošina pietiekamu aizsardzību, un tikai tad, ja šie augu aizsardzības līdzekļi ir atļauti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009²⁸ pēc tam, kad ir novērtēta to atbilstība bioloģiskās ražošanas mērķiem un principiem, tostarp ierobežojošiem lietošanas nosacījumiem, un tie pēc tam ir atļauti saskaņā ar šo regulu.
- (21) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz noteikumus, ar kuriem groza vai papildina īpašus augkopības noteikumus attiecībā uz kultivēšanas praksi, augsnes apstrādi un mēslošanu, augu veselību un kaitīgo organismu un nezāļu apkarošanu, sēņu audzēšanas un citu specifisku augu un augkopības sistēmu pārvaldību, augu reproduktīvā materiāla izcelsmi un savvaļas augu ievākšanu.
- (22) Ņemot vērā to, ka lopkopība ir dabiski saistīta ar tādas lauksaimniecības zemes apsaimniekošanu, kurā kultūraugu mēslošanai tiek izmantoti kūtsmēsli, būtu jāaizliedz bezzemes lopkopība. Izvēloties šķirnes, būtu jāņem vērā to spēja pielāgoties vietējiem apstākļiem, to dzīvotspēja un izturība pret slimībām un būtu jārosina plaša bioloģiskā daudzveidība.
- (23) Bioloģiskajā lopkopībā un akvakultūrā dzīvnieku novietnēm, attiecīgā gadījumā arī ūdens videi, būtu jāapmierina dzīvnieku etoloģiskās vajadzības. Būtu jānosaka konkrēti turēšanas apstākļi un dzīvnieku audzēšanas prakse attiecībā uz konkrētiem dzīvniekiem, tostarp bitēm. Minētajiem nosacījumiem un paņēmieniem būtu jānodrošina augsts dzīvnieku labturības līmenis, kuram dažos aspektos vajadzētu būt augstākam par Savienības dzīvnieku labturības standartiem, ko piemēro lopkopībā kopumā. Vairumā gadījumu lauksaimniecības dzīvniekiem vajadzētu būt pastāvīgai pieejai āra ganību platībām, un šādas āra platības būtu jāierīko saskaņā ar atbilstošu aprites sistēmu.
- (24) Lai nepieļautu dabas resursu, piemēram, augsnes un ūdens, piesārņošanu ar barības vielām, būtu jānosaka maksimālā kūtsmēsli lietošanas norma uz hektāru un lauksaimniecības dzīvnieku turēšanas norma uz hektāru. Minētajai normai vajadzētu būt saistītai ar slāpekļa saturu kūtsmēslos.
- (25) Būtu jāaizliedz dzīvnieku sakropļošana, kas dzīvniekiem rada stresu, kaitējumu, slimību vai ciešanas.
- (26) Lauksaimniecības dzīvnieku ēdināšanā būtu jāizmanto barības sastāvdaļas, kas ražotas saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem, dodot priekšroku pašā saimniecībā ražotai barībai un ņemot vērā šo dzīvnieku fizioloģiskās vajadzības. Turklāt, lai nodrošinātu lauksaimniecības dzīvnieku uztura pamatvajadzības, varētu rasties

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

nepieciešamība izmantot konkrētas minerālvielas, mikroelementus un vitamīnus, ievērojot skaidri definētus nosacījumus.

- (27) Dzīvnieku veselība būtu jānodrošina, galvenokārt gādājot par slimību profilaksi. Papildus būtu jāveic konkrēti tīrīšanas un dezinfekcijas pasākumi. Būtu jāaizliedz ķīmiski sintezētu alopātisko zāļu profilaktiska izmantošana bioloģiskajā ražošanā, izņemot dzīvnieka saslimšanas vai ievainošanas gadījumus, kuros nepieciešama tūlītēja ārstēšana, un šo zāļu lietošana būtu jāsamazina līdz minimālajam daudzumam, kas vajadzīgs dzīvnieka atveseļošanai. Lai patērētājiem garantētu bioloģiskās ražošanas integritāti, būtu jāparedz iespēja šādos gadījumos veikt ierobežojošus pasākumus, piemēram, divkārtot Savienības tiesību aktos noteikto oficiālo izdalīšanās laiku pēc šādu zāļu lietošanas. Ir jāparedz īpaši slimību profilakses un veterinārās ārstēšanas noteikumi biškopībā.
- (28) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz noteikumus, ar kuriem groza vai papildina īpašos lopkopības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmi, lauksaimniecības dzīvnieku novietnēm, tostarp minimālo iekārtu un āra platību lielumu un maksimālo dzīvnieku skaitu uz hektāru, lopkopības praksi, ciltsdarbu, barību un ēdināšanu, slimību profilaksi un veterināro ārstēšanu.
- (29) Šajā regulā ir atspoguļoti jaunās kopējās zivsaimniecības politikas mērķi attiecībā uz akvakultūru, kurai ir būtiska nozīme, lai ilgtermiņā garantētu ilgtspējīgu pārtikas nodrošinājumu, kā arī izaugsmi un nodarbinātību, vienlaikus mazinot slogu uz savvaļas zivju krājumiem, kas ir saistīts ar pasaulē pieaugošo pieprasījumu pēc pārtikas, kuru iegūst no ūdens organismiem. Komisijas 2013. gada paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam “Stratēģiskās vadlīnijas Eiropas akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai”²⁹ ir uzsvērtas Savienības akvakultūras galvenās problēmas un tās izaugsmes potenciāls. Minētajā paziņojumā bioloģiskā akvakultūra ir noteikta par īpaši daudzsoļošu nozari un ir uzsvērtas bioloģiskās sertifikācijas sagādātās konkurences priekšrocības.
- (30) Salīdzinājumā ar bioloģisko lauksaimniecību, kurā saimniecības ir uzkrājušas lielu pieredzi, bioloģiskā akvakultūra ir relatīvi jauna bioloģiskās ražošanas joma. Ņemot vērā patērētāju pieaugošo interesi par bioloģiskās akvakultūras produktiem, ir paredzams, ka arvien vairāk akvakultūras ražošanas vienību pāries uz bioloģisko ražošanu. Tas veicinās pieredzes uzkrāšanu, tehniskās zināšanas un tehnikas attīstību, kas bioloģiskajā akvakultūrā ienesīs uzlabojumus, kuri būtu jāatspoguļo ražošanas noteikumos.
- (31) Lai nodrošinātu vienotu izpratni, novērstu neskaidrības un nodrošinātu noteikumu par akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu bioloģisko audzēšanu vienādu piemērošanu, minētie ražošanas noteikumi būtu jāpapildina ar konkrētām definīcijām, kas saistītas ar akvakultūru.
- (32) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz noteikumus, ar kuriem groza vai papildina īpašos jūras aļģu audzēšanas noteikumus attiecībā uz ūdens vides piemērotību un ilgtspējīgas pārvaldības plānu, savvaļas jūras aļģu ieguvi, jūras aļģu kultivēšanu un pretapaugšanas pasākumiem un ražošanas aprīkojuma un iekārtu tīrīšanu, un paredz noteikumus, ar kuriem papildina

²⁹ COM(2013) 229, 29.4.2013.

īpašos akvakultūras dzīvniekiem audzēšanas noteikumus attiecībā uz ūdens vides piemērotību un ilgtspējīgas pārvaldības plānu, akvakultūras dzīvnieku izcelsmi, akvakultūras dzīvnieku turēšanu, tostarp akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmām, ražošanas sistēmām un maksimālo ielaiduma blīvumu, pavairošanu un pārvaldību, barību un barošanu, slimību profilaksi un veterināro ārstēšanu.

- (33) Operatoriem, kuri ražo bioloģisko pārtiku vai barību, būtu jāievēro atbilstošas procedūras, kuru pamatā ir kritisko pārstrādes posmu sistemātiska identificēšana ar mērķi nodrošināt to, ka pārstrādātie produkti atbilst bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Pārstrādātiem bioloģiskajiem produktiem vajadzētu būt ražotiem, izmantojot ražošanas metodes, kuras garantē, ka visos bioloģiskās ražošanas posmos tiek saglabāta produktu bioloģiskā integritāte un būtiskās īpašības.
- (34) Būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz pārstrādātas bioloģiskās pārtikas sastāvu. Konkrēti, šāda pārtika būtu jāražo galvenokārt no bioloģiskām lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām, un būtu jāparedz ierobežota iespēja izmantot konkrētas šajā regulā norādītas lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas, kas nav bioloģiskas. Turklāt pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā vajadzētu ļaut izmantot tikai konkrētas vielas, kas ir atļautas saskaņā ar šo regulu.
- (35) Pārstrādāta pārtika būtu jāmarķē kā bioloģiska vienīgi tad, ja visas vai gandrīz visas lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā. Tomēr būtu jānosaka īpaši marķēšanas noteikumi pārstrādātai pārtikai, kuras sastāvā ir tādas lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas, kuras nevar iegūt bioloģiskajā ražošanā, piemēram, medījuma un zvejas produkti. Turklāt, lai veicinātu patērētāju informēšanu un tirgus pārredzamību un sekmētu bioloģisko sastāvdaļu izmantošanu, būtu jānodrošina iespēja saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem arī sastāvdaļu sarakstā atsaukties uz bioloģisko ražošanu.
- (36) Būtu jāparedz noteikumi par bioloģiski pārstrādātas barības sastāvu un konkrētu vielu un paņēmienu izmantošanu šādas barības ražošanā.
- (37) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz noteikumus, ar kuriem groza vai papildina īpašos pārstrādātas pārtikas un barības ražošanas noteikumus attiecībā uz procedūrām, kas jāievēro, veicamajiem profilaktiskajiem pasākumiem, pārstrādātas pārtikas un barības sastāvu, tīrīšanas pasākumiem, pārstrādātu produktu laišanu tirgū, tostarp to marķēšanu un identifikāciju, bioloģisko produktu, lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu un barības sastāvdaļu nošķiršanu no nebioloģiskiem produktiem, lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām un barības sastāvdaļām, to lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu sarakstu, kuras nav ražotas bioloģiski un kuras izņēmuma kārtā drīkst izmantot pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā, lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu īpatsvara aprēķināšanu un pārtikas vai barības pārstrādē izmantotajiem paņēmieniem.
- (38) Bioloģiskais vīns būtu jāražo tikai no bioloģiskām izejvielām, un būtu jāatļauj tam pievienot tikai konkrētas vielas, kas atļautas saskaņā ar šo regulu. Bioloģiskā vīna ražošanā būtu jāaizliedz konkrētas vīndarbības metodes, procesi un apstrāde. Citas metodes, procesus un apstrādi būtu jāatļauj izmantot ar skaidri definētiem nosacījumiem.
- (39) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko

paredz noteikumus, ar kuriem groza vai papildina īpašos vīna ražošanas noteikumus attiecībā uz vīndarbības metodēm un ierobežojumiem.

- (40) Sākotnēji raugs netika uzskatīts par lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007, un tāpēc to neņēma vērā, nosakot bioloģisko produktu lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvu. Tomēr ar Komisijas Regulu (EK) 889/2008³⁰ tika noteikts, ka, veicot obligātos aprēķinus bioloģiskās ražošanas vajadzībām, raugu un rauga produktus no 2013. gada 31. decembra uzskata par lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām, un tas deva nozarei pietiekami daudz laika, lai pielāgotos minētajam noteikumam. Attiecīgi bioloģiskā rauga ražošanā būtu jāizmanto tikai bioloģiski ražoti substrāti, un rauga, tā izstrādājumu un preparātu ražošanā būtu jāatļauj izmantot tikai konkrētas vielas. Turklāt bioloģiskās pārtikas vai barības sastāvā nevajadzētu vienlaikus izmantot bioloģisko raugu un nebioloģisko raugu.
- (41) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz noteikumus, ar kuriem groza vai papildina īpašos bioloģiskā rauga ražošanas noteikumus attiecībā uz pārstrādi un substrātiem, ko izmanto tā ražošanā.
- (42) Lai ņemtu vērā to, ka nākotnē būs vajadzīgi īpaši ražošanas noteikumi attiecībā uz produktiem, kuru ražošana neietilpst nevienā no īpašo ražošanas noteikumu kategorijām, kas noteiktas šajā regulā, kā arī lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai, un tāpat arī pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz īpašus šādu produktu ražošanas noteikumus, tostarp groza vai papildina tos.
- (43) Regulā (EK) Nr. 834/2007 ir paredzēti dažādi izņēmumi no bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Šo noteikumu piemērošanā gūtā pieredze liecina, ka šādi izņēmumi negatīvi ietekmē bioloģisko ražošanu. Jo īpaši ir atklājies, ka šādi izņēmumi paši par sevi kavē izejvielu ražošanu bioloģiskā veidā un ka netiek nodrošināts augsts dzīvnieku labturības līmenis, ar ko asociējas bioloģiskā ražošana. Turklāt izņēmumu pārvaldība un kontrole rada būtisku administratīvu slogu gan valstu pārvaldēm, gan operatoriem. Visbeidzot, izņēmumu dēļ ir radušies konkurenci kropļojoši apstākļi un draud mazināties patērētāju uzticēšanās. Tāpēc vēl vairāk būtu jāierobežo iespēja, kas ļauj paredzēt izņēmumus bioloģiskās ražošanas noteikumos, un izņēmumi būtu jāatļauj tikai katastrofas apstākļos.
- (44) Lai katastrofas gadījumos varētu turpināt vai atsākt bioloģisko ražošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko nosaka kritērijus, pēc kuriem gadījumus atzīst par katastrofas apstākļiem, un paredz konkrētus noteikumus par rīcību šādos gadījumos, par vajadzīgo uzraudzību un par ziņošanas prasībām.
- (45) Konkrētos apstākļos bioloģiskos un nebioloģiskos produktus var savākt un pārvadāt vienlaicīgi. Būtu jāparedz īpaši noteikumi, lai dažādu manipulāciju laikā bioloģiskos produktus pienācīgi nodalītu no nebioloģiskiem produktiem un nepieļautu to sajaukšanos.
- (46) Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas integritāti un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz noteikumus, ar kuriem groza vai papildina īpašos noteikumus par bioloģisko produktu savākšanu, iepakojšanu, pārvadāšanu un uzglabāšanu.

³⁰

Komisijas 2008. gada 5. septembra Regula (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus bioloģiskās ražošanas, marķēšanas un kontroles noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu (OV L 250, 18.9.2008., 1. lpp).

- (47) Bioloģiskajā ražošanā būtu līdz minimumam un saskaņā ar šīs regulas īpašajiem noteikumiem jāierobežo tādu produktu un vielu izmantošana kā augu aizsardzības līdzekļi, mēslošanas līdzekļi, augsnes ielabotāji, barības vielas, dzīvnieku barības sastāvdaļas, barības un pārtikas piedevas, pārstrādes palīg līdzekļi un tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļi. Tāda pati pieeja būtu jāievēro attiecībā uz tādu produktu un vielu izmantošanu pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā kā pārtikas piedevas un pārstrādes palīg līdzekļi. Tāpēc būtu jāparedz noteikumi, ar ko reglamentē šādu produktu un vielu iespējamo izmantošanu bioloģiskajā ražošanā kopumā un jo īpaši bioloģiski pārstrādātas pārtikas ražošanā, ievērojot šajā regulā noteiktos principus un konkrētus kritērijus.
- (48) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģisko ražošanu kopumā un jo īpaši uz bioloģiski pārstrādātas pārtikas ražošanu, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko nosaka papildu kritērijus, saskaņā ar kuriem piešķir vai atsauc atļaujas produktu un vielu izmantošanai bioloģiskajā ražošanā kopumā un jo īpaši pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā, un citas prasības šādu atļautu produktu un vielu izmantošanai.
- (49) Ņemot vērā to, ka nav īpašu Savienības noteikumu par pasākumiem, kas veicami gadījumos, kad bioloģiskajos produktos ir konstatēta neatļautu vielu vai produktu klātbūtne, Savienībā ir izstrādātas un ieviestas dažādas pieejas. Šāda situācija rada neskaidrības operatoriem, kontroles iestādēm un kontroles institūcijām. Tā var ietvert dažādu attieksmi pret operatoriem Savienībā un ietekmēt patērētāju uzticēšanos bioloģiskajiem produktiem. Tāpēc ir lietderīgi noteikt skaidrus un vienotus noteikumus, lai tādus produktus, kuru sastāvā neatļautu produktu vai vielu daudzums pārsniedz noteiktos līmeņus, aizliegtu tirgot kā bioloģiskos produktus. Minētie līmeņi būtu jānosaka, jo īpaši ņemot vērā Komisijas Direktīvu 2006/125/EK³¹ par apstrādātu graudaugu pārtiku un bērnu pārtiku zīdaiņiem un maziem bērniem.
- (50) Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas un marķēšanas sistēmas efektivitāti, lietderīgumu un pārredzamību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz īpašiem kritērijiem un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem nosaka un piemēro neatļauto produktu un vielu līmeņus, kuru pārsniegšanas gadījumā produktus nedrīkst tirgot kā bioloģiskus produktus, un attiecībā uz minēto līmeņu noteikšanu un to pielāgošanu tehnikas attīstībai.
- (51) Bioloģiskās ražošanas pamatā ir vispārīgs princips par ārējo resursu izmantošanas ierobežošanu. Lauksaimniekiem ir jāveic pasākumi, lai novērstu piesārņošanas ar neatļautiem produktiem vai vielām risku. Neraugoties uz šādiem pasākumiem, ir iespējami gadījumi, kad lauksaimniekiem netiek atļauts tirgot to lauksaimniecības produktus kā bioloģiskus produktus, jo tajos konstatēta neatļautu produktu vai vielu nejauša klātbūtne. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt iespēju, ka Komisija saskaņā ar Līguma 42. pantu var atļaut dalībvalstīm piešķirt valsts maksājumus, ar kuriem kompensē šādos gadījumos radušos zaudējumus. Dalībvalstis var izmantot arī kopējās lauksaimniecības politikas instrumentus, lai pilnībā vai daļēji segtu šādus zaudējumus.
- (52) Lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu marķēšanai būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011³² vispārīgie noteikumi un jo īpaši

³¹ Komisijas 2006. gada 5. decembra Direktīva 2006/125/EK par apstrādātu graudaugu pārtiku un bērnu pārtiku zīdaiņiem un maziem bērniem (OV L 339, 6.12.2006., 16. lpp).

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes

noteikumi, kuru mērķis ir nepieļaut marķējumu, kas var radīt neskaidrības patērētājiem vai tos maldināt. Turklāt šajā regulā būtu jānosaka īpaši noteikumi par bioloģisko produktu marķēšanu. Tiem būtu jāaizsargā operatoru intereses, nodrošinot, ka to produkti ir pareizi identificēti tirgū un operatori var darboties godīgas konkurences apstākļos, un patērētāju intereses, ļaujot tiem izdarīt apzinātu izvēli.

- (53) Tāpēc termini, ko izmanto bioloģisko produktu apzīmēšanai, būtu jāaizsargā tā, lai tos nevarētu izmantot nebioloģisku produktu marķējumā visā Savienībā un neatkarīgi no lietotās valodas. Aizsardzībai būtu jāattiecas arī uz šo terminu parastajiem atvasinājumiem vai deminutīviem, neatkarīgi no tā, vai tos lieto atsevišķi vai saistīti.
- (54) Lai radītu skaidrību patērētājiem visā Savienības tirgū, Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipa izmantošanai vajadzētu būt obligātai attiecībā uz visu Savienībā ražoto fasēto bioloģisko pārtiku. Vajadzētu būt arī iespējai brīvprātīgi izmantot šo logotipu Savienībā ražotiem nefasētiem bioloģiskajiem produktiem vai jebkādiem no trešām valstīm importētiem bioloģiskajiem produktiem. Šajā regulā būtu jāiekļauj Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipa paraugs.
- (55) Tomēr, lai nemaldinātu patērētājus par produkta bioloģisko izcelsmi kopumā, tiek uzskatīts par lietderīgu šo logotipu izmantot tikai tiem produktiem, kuri satur vienīgi vai gandrīz vienīgi bioloģiskas sastāvdaļas. Tāpēc šo logotipu nevajadzētu atļaut izmantot tādu pārejas produktu vai pārstrādātu produktu marķējumā, kuri satur mazāk nekā 95 % lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļu, kas iegūtas bioloģiskajā ražošanā.
- (56) Lai gadījumos, kad tiek lietots Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotips, patērētāju vidū nerastos iespējamās neskaidrības par to, vai produkta izcelsme ir Savienībā vai ārpus Savienības, patērētāji būtu jāinformē par vietu, kurā audzētas produkta sastāvā esošās lauksaimnieciskas izcelsmes izejvielas. Šajā saistībā būtu jāatļauj bioloģiskās akvakultūras izcelsmes produktu marķējumā izmantot atsauci uz akvakultūru, nevis uz lauksaimniecību.
- (57) Lai nodrošinātu patērētājiem skaidrību un to, ka tie saņem atbilstošu informāciju, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar kuriem pielāgo šajā regulā noteikto bioloģiskās ražošanas terminu sarakstu, nosaka konkrētas marķēšanas un sastāva prasības, kas piemērojamas barībai un tās sastāvdaļām, paredz papildu noteikumus par marķēšanu un tādu norāžu izmantošanu, kas nav šajā regulā norādītais Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotips, un groza Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipu un ar to saistītos noteikumus.
- (58) Bioloģiskajai ražošanai var uzticēties tikai tad, ja visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos tiek veiktas faktiskas pārbaudes un kontroles. Lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu, bioloģiskā ražošana būtu jāpakļauj oficiālām kontrolēm vai citām oficiālām darbībām, ko veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. (XXX/XXXX)³³.

Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11. 2011., 18. lpp.).

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Regula (ES) Nr. XX/XXX, kas attiecas uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību, augu reproduktīvo materiālu un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 999/2001, Nr. 1829/2003, Nr. 1831/2003, Nr. 1/2005, Nr. 396/2005, Nr. 834/2007, Nr. 1099/2009, Nr. 1069/2009, Nr. 1107/2009, Regulas (ES) Nr. 1151/2012, [...] 2013 [lūgums Publikāciju birojam ievietot numuru

- (59) Būtu jānosaka īpašas prasības, ar kurām nodrošina bioloģiskās ražošanas noteikumu ievērošanu. Jo īpaši būtu jāparedz noteikumi par operatoru darbību paziņošanu un par sertifikācijas sistēmu, ar kuru identificē operatorus, kas ievēro noteikumus, kuri reglamentē bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu. Minētie noteikumi būtu jāpiemēro arī visiem attiecīgo operatoru apakšuzņēmējiem. Būtu jānodrošina sertifikācijas sistēmas pārredzamība, pieprasot, lai dalībvalstis publicē to operatoru sarakstu, kuri ir paziņojuši savas darbības, un maksas, ko var iekasēt par kontrolēm, kurās pārbauda atbilstību bioloģiskās ražošanas noteikumiem.
- (60) Mazie lauksaimnieki Savienībā saskaras ar relatīvi augstām inspekcijas izmaksām un administratīvo slogu, kas saistīts ar bioloģiskās ražošanas sertifikāciju. Lai mazinātu inspekcijas un sertifikācijas izmaksas un saistīto administratīvo slogu, nostiprinātu vietējos tīklus, uzlabotu noieta tirgus un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus ar operatoriem trešās valstīs, būtu jāatļauj grupu sertifikēšana. Šajā nolūkā būtu jāievieš un jādefinē jēdziens “operatoru grupa”.
- (61) Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas un marķēšanas sistēmas efektivitāti, lietderīgumu un pārredzamību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz prasībām par uzskaiti, kas jākārt operatoriem vai operatoru grupām, attiecībā uz prasībām par operatoru saraksta publicēšanu, attiecībā uz prasībām un procedūrām, kuras piemēro saistībā ar to maksu publicēšanu, ko var iekasēt par kontrolēm, kurās pārbauda atbilstību bioloģiskās ražošanas noteikumiem, un attiecībā uz minēto maksu piemērošanas uzraudzību, ko veic kompetentās iestādes, kā arī par kritērijiem to produktu grupu definēšanai, attiecībā uz kuriem operatori būtu tiesīgi saņemt tikai vienu bioloģiskās ražošanas sertifikātu, ko izdevusi attiecīgā kontroles iestāde vai kontroles institūcija.
- (62) Lai nodrošinātu to, ka operatoru grupu sertifikēšana tiek veikta efektīvi un lietderīgi, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz operatoru grupas atsevišķu locekļu pienākumiem, šīs grupas sastāvu un apmēru, operatoru grupas ražoto produktu kategorijām, nosacījumiem dalībai grupā un grupas iekšējo kontroļu sistēmas struktūru un darbību, tostarp veicamo kontroļu tvērumu, saturu un biežumu.
- (63) Pieredze, kas gūta saistībā ar Regulā (EK) Nr. 834/2007 paredzēto kārtību, kādā bioloģiskos produktus importē Savienībā, liecina, ka minētā kārtība ir jāpārskata, lai tā attaisnotu patērētāju cerības, ka importēti bioloģiskie produkti atbilst tikpat stingriem noteikumiem kā Savienības noteikumi, kā arī labāk nodrošinātu Savienības bioloģisko produktu piekļuvi starptautiskajam tirgum. Turklāt ir jānodrošina skaidrība attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro bioloģisko produktu eksportam, jo īpaši, ieviešot eksporta sertifikātu un nosakot noteikumus par eksportu uz trešām valstīm, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 ir atzītas par tādām, kas nodrošina līdzvērtību.
- (64) Būtu vēl vairāk jāpastiprina noteikumi par tādu produktu importu, kuri atbilst Savienības ražošanas un marķēšanas noteikumiem un attiecībā uz kuriem operatori ir kontrolējušas kontroles iestādes un kontroles institūcijas, ko Komisija ir atzinusi par kompetentām bioloģiskās ražošanas kontrolēšanai un sertifikēšanai trešās valstīs. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecībā uz kontroles institūciju uzraudzību, ko veic Komisija, jo īpaši būtu jānosaka prasības attiecībā uz akreditācijas

regulai, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reprodiktīvo materiālu] un Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK, 2008/120/EK un 2009/128/EK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ...).

institūcijām, kuras akreditē kontroles institūcijas prasībām atbilstošu bioloģisko produktu importēšanai Savienībā. Turklāt, lai padarītu efektīvāku, attiecīgi, kontroles iestāžu un kontroles institūciju uzraudzību, ir jānodrošina Komisijai iespēja tieši sazināties ar akreditācijas institūcijām un kompetentajām iestādēm trešās valstīs.

- (65) Būtu jāsiglabā iespēja, ka piekļuve Savienības tirgum tiek dota bioloģiskajiem produktiem, kas neatbilst Savienības noteikumiem par bioloģisko ražošanu, bet tiek importēti no trešām valstīm, kuru bioloģiskās ražošanas un kontroles sistēmas ir atzītas par līdzvērtīgām Savienības sistēmām. Tomēr trešo valstu līdzvērtības atzīšana, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 834/2007, būtu jāsteno tikai ar starptautisku vienošanos starp Savienību un tām trešām valstīm, kurās arī Savienībai tiek nodrošināta savstarpēja līdzvērtības atzīšana.
- (66) Trešās valstis, kuras līdzvērtības nolūkā ir atzītas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007, būtu jāatzīst par līdzvērtīgām arī saskaņā ar šo regulu uz ierobežotu laiku, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju uz atzīšanas shēmu, kuru īsteno ar starptautisku vienošanos, ar nosacījumu, ka tās turpina nodrošināt savu bioloģiskās ražošanas un kontroles noteikumu līdzvērtību attiecīgajiem spēkā esošajiem Savienības noteikumiem un izpilda visas prasības attiecībā uz to atzīšanas uzraudzību, ko veic Komisija. Minētajai uzraudzībai būtu jābalstās galvenokārt uz ikgadējiem ziņojumiem, ko trešās valstis nosūta Komisijai.
- (67) Pieredze ar to kontroles iestāžu un kontroles institūciju shēmu, kuras atzītas par kompetentām veikt kontroles un izdot sertifikātus trešās valstīs tādu produktu importēšanai, kam ir līdzvērtīgas garantijas, liecina, ka noteikumi, ko piemēro minētās iestādes un institūcijas, atšķiras un varētu būt grūti tos uzskatīt par līdzvērtīgiem attiecīgajiem Savienības noteikumiem. Turklāt kontroles iestāžu un kontroles institūciju standartu skaita palielināšanās liedz Komisijai veikt pienācīgu uzraudzību. Tāpēc minētā līdzvērtības atzīšanas shēma būtu jāatceļ. Tomēr būtu jādod minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām pietiekami ilgs laiks, lai tās varētu sagatavoties atzīšanas iegūšanai attiecībā uz tādu produktu importu, kuri atbilst Savienības noteikumiem.
- (68) Lai bioloģiskos produktus, kuri importēti Savienībā saskaņā ar kādu no šajā regulā paredzētajām importa procedūrām, varētu laist tirgū kā bioloģiskos produktus, par tiem vajadzētu būt pieejamai informācijai, kas nepieciešama, lai nodrošinātu produkta izsekojamību pārtikas ķēdē.
- (69) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci operatoru starpā, to importēto produktu izsekojamību, kurus paredzēts laist Savienības tirgū kā bioloģiskos produktus, vai kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanas un uzraudzības procedūras pārredzamību saistībā ar prasībām atbilstošu bioloģisko produktu importu, un lai nodrošinātu to trešo valstu saraksta pārvaldību, kuras saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 ir atzītas par tādām, kas nodrošina līdzvērtību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz dokumentiem, kuri paredzēti trešo valstu muitas iestādēm, jo īpaši attiecībā uz bioloģisko produktu eksporta sertifikātu, ko izdod elektroniskā formātā, kad vien tas iespējams, attiecībā uz dokumentiem, kas vajadzīgi importēšanai un ko izdod elektroniskā formātā, kad vien tas iespējams, attiecībā uz kritērijiem kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanai vai atzīšanas atsaukšanai saistībā ar prasībām atbilstošu bioloģisko produktu importu, attiecībā uz informāciju, ko nosūta saskaņā ar minēto regulu atzītas trešās valstis un kas vajadzīga to atzīšanas uzraudzībai, un attiecībā uz minēto uzraudzību, tostarp pārbaudēm uz vietas, ko veic Komisija.

- (70) Būtu jāparedz noteikumi, lai nodrošinātu, ka tādu bioloģisko produktu apriti, kuri ir kontrolēti vienā dalībvalstī un atbilst šai regulai, nevar ierobežot citā dalībvalstī. Lai nodrošinātu vienotā tirgus pareizu darbību un tirdzniecību dalībvalstu starpā, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz noteikumus attiecībā uz bioloģisko produktu brīvu apriti.
- (71) Lai iegūtu ticamu informāciju, kas vajadzīga šīs regulas īstenošanai, dalībvalstīm katru gadu būtu jāsniedz Komisijai vajadzīgā informācija. Skaidrības un pārredzamības labad dalībvalstīm būtu jāatjaunina kompetento iestāžu, kontroles iestāžu un kontroles institūciju saraksti. Dalībvalstīm kontroles iestāžu un kontroles institūciju saraksti būtu jā dara publiski pieejami, un Komisijai tie būtu katru gadu jāpublicē.
- (72) Ir jāparedz pasākumi, ar kuriem nodrošina vienmērīgu pāreju uz dažām izmaiņām, kas ar šo regulu ieviestas tiesiskajā regulējumā attiecībā uz bioloģisko produktu importēšanu Savienībā. Lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no iepriekšējā tiesiskā regulējuma uz jauno tiesisko regulējumu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz noteikumiem par pārejas periodiem, kuri sākušies saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007, atkāpjoties no vispārīgā noteikuma, ka iepriekšējos periodus nevar ar atpakaļejošu spēku atzīt par pārejas perioda daļu.
- (73) Turklāt būtu jānosaka termiņš, kad beidzas kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšana līdzvērtības pārbaudes nolūkā, un noteikumi par rīcību laikposmā līdz to atzīšanas termiņa beigām. Būtu jānosaka arī noteikumi par trešo valstu līdzvērtības atzīšanas pieteikumiem, kuri iesniegti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 un šīs regulas spēkā stāšanās dienā vēl nav izskatīti.
- (74) Lai nodrošinātu to kontroles iestāžu un kontroles institūciju saraksta pārvaldību, kuras saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 ir atzītas par tādām, kas nodrošina līdzvērtību, un lai būtu vieglāk pabeigt to trešo valstu iesniegto līdzvērtības atzīšanas pieteikumu izskatīšanu, kuri šīs regulas spēkā stāšanās dienā vēl nav izskatīti, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz informāciju, ko nosūta minētās kontroles iestādes un kontroles institūcijas un kas vajadzīga to atzīšanas uzraudzībai, un attiecībā uz minēto uzraudzību, kuru veic Komisija, kā arī attiecībā uz visiem procedūras noteikumiem, kas vajadzīgi, lai izskatītu visus vēl neizskatītos trešo valstu pieteikumus.
- (75) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz tehniskām norādēm par tādas datubāzes izveidi, kurā uzskaitītas šķirnes, no kurām ir pieejams augu reproduktīvais materiāls, kas iegūts ar bioloģiskās ražošanas metodi; attiecībā uz atļaujas piešķiršanu vai atsaukšanu produktiem un vielām, ko drīkst izmantot bioloģiskajā ražošanā kopumā un jo īpaši pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā, tostarp attiecībā uz procedūrām, kas jāievēro saistībā ar atļaujām, minēto produktu un vielu sarakstu un, vajadzības gadījumā, to aprakstu, sastāvam piemērojamajām prasībām un lietošanas nosacījumiem; attiecībā uz īpašo un praktisko kārtību saistībā ar to norāžu noformējumu, saturu un izmēru, kas attiecas uz kontroles iestāžu un kontroles institūciju kodiem un kas attiecas uz lauksaimniecības izejvielu audzēšanas vietu, attiecībā uz kodu piešķiršanu kontroles iestādēm un kontroles institūcijām un lauksaimniecības izejvielu audzēšanas vietas norādi; attiecībā uz norādēm un specifikācijām par to paziņojumu saturu, formu un paziņošanas veidu, kurus operatori un operatoru grupas sniedz kompetentajām iestādēm par savu darbību, un par veidu, kādā publiskojamas maksas, ko var iekasēt par kontrolēm; attiecībā uz informācijas apmaiņu starp operatoru grupām un kompetentajām iestādēm, kontroles iestādēm un

kontroles institūcijām un starp dalībvalstīm un Komisiju; attiecībā uz to kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanu vai atzīšanas atsaukšanu, kuras ir kompetentas veikt kontroles trešās valstīs, minēto kontroles iestāžu un kontroles institūciju saraksta izveidi un noteikumiem par pasākumu veikšanu neatbilstības gadījumos vai gadījumos, kad ir radušās aizdomas par neatbilstību, kas ietekmē importētu bioloģisko produktu integritāti; attiecībā uz to trešo valstu saraksta izveidi, kuras ir atzītas saskaņā ar Regulas (EK) 834/2007 33. panta 2. punktu, un par minētā saraksta grozīšanu, kā arī attiecībā uz noteikumiem pasākumu veikšanai neatbilstības gadījumos vai gadījumos, kad ir radušās aizdomas par neatbilstību, kas ietekmē no minētajām valstīm importēto bioloģisko produktu integritāti; attiecībā uz sistēmu, kas jāizmanto, lai nosūtītu šīs regulas īstenošanai un uzraudzībai vajadzīgo informāciju; attiecībā uz to kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu, kuras atzītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu, un par minētā saraksta grozīšanu. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011³⁴.

- (76) Būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras pieņemt tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus, lai pienācīgi pamatotos gadījumos, kas saistīti ar aizsardzību pret negodīgu praksi vai tādu praksi, kas nav savienojama ar bioloģiskās ražošanas principiem un noteikumiem, patērētāju uzticības saglabāšanu vai godīgas konkurences nodrošināšanu starp operatoriem, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ nodrošinātu to, ka tiek piemēroti pasākumi attiecībā uz neatbilstības gadījumiem vai gadījumiem, kad radušās aizdomas par neatbilstību, kas ietekmē to importēto bioloģisko produktu integritāti, kurus kontrolē atzītas kontroles iestādes vai kontroles institūcijas.
- (77) Lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no Regulā (EK) Nr. 834/2007 paredzētajiem noteikumiem par augu reproduktīvā materiāla bioloģisko izcelsmi un par vaislas dzīvniekiem un saskaņā ar minētās regulas 22. pantu pieņemtajiem izņēmumiem ražošanas noteikumos, no vienas puses, uz šajā regulā paredzētajiem jaunajiem ražošanas noteikumiem par augiem un augu produktiem un lauksaimniecības dzīvniekiem, no otras puses, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz izņēmumu piešķiršanu, ja izņēmumus uzskata par nepieciešamiem, lai nodrošinātu piekļuvi augu reproduktīvajam materiālam un vaislas dzīvniekiem, ko var izmantot bioloģiskajā ražošanā. Tā kā minētie akti pēc būtības ir pārejas noteikumi, tie būtu jāpieņem ierobežotā laikposmā.
- (78) Komisijai būtu jāizvērtē situācija saistībā ar bioloģiskā augu reproduktīvā materiāla un vaislas dzīvnieku pieejamību un šajā saistībā 2021. gadā jāsniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (79) Būtu jāparedz noteikumi, ar ko atļauj izlietot to produktu krājumus, kuri saražoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 un laisti tirgū, pirms sākt šīs regulas piemērošanu.
- (80) Pārskatot tiesisko regulējumu par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu, pierādījās, ka īpašajām vajadzībām, kas saistītas ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras veic saskaņā ar Regulu (ES) Nr. XXX/XXX (Oficiālo kontroļu regula), ir nepieciešami noteikumi, lai labāk reaģētu neatbilstības gadījumos. Turklāt Regulas (ES) Nr. XXX/XXX [Oficiālo kontroļu regula] noteikumi par kompetento iestāžu uzdevumiem un pienākumiem, deleģēto institūciju

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

apstiprināšanu un uzraudzību, oficiālo sertifikāciju, ziņošanas pienākumiem un administratīvo palīdzību būtu jāpielāgo bioloģiskās ražošanas nozares īpašajām vajadzībām. Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. XXX/XXX [Oficiālo kontroļu regula].

- (81) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, godīgu konkurenci un bioloģisko produktu iekšējā tirgus pareizu darbību, kā arī patērētāju uzticēšanos šiem produktiem un Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipam, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka bioloģiskās ražošanas noteikumu nepieciešamās saskaņošanas dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (82) Ir lietderīgi noteikt šīs regulas piemērošanas datumu, kas dotu operatoriem iespēju pielāgoties jaunievietajām prasībām,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā nosaka bioloģiskās ražošanas principus un paredz noteikumus par bioloģisko ražošanu un ar to saistīto norāžu izmantošanu marķējumā un reklāmā.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro lauksaimniecības produktiem, kas uzskaitīti Līguma par Eiropas Savienības darbību ("Līgums") I pielikumā, un dažiem citiem produktiem, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā, ciktāl minētos lauksaimniecības produktus un minētos citus produktus paredzēts ražot, sagatavot, izplatīt, laist tirgū, importēt vai eksportēt kā bioloģiskus produktus.

Nomedītu un nozvejotu savvaļas dzīvnieku produktus neuzskata par bioloģiskiem produktiem.
2. Šo regulu piemēro visiem operatoriem, kuri jebkurā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā ir iesaistīti darbībās, kas saistītas ar 1. punktā minētajiem produktiem.

Šī regula neattiecas uz sabiedriskās ēdināšanas darbībām, kuras veic ēdināšanas iestāde, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011³⁵ 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā.

Attiecībā uz sabiedriskās ēdināšanas darbībās iegūtu produktu marķēšanu un kontroli dalībvalstis var piemērot valsts noteikumus vai – ja tādu nav – privātus standartus.

3. Šo regulu piemēro, neskarot saistītos Savienības tiesību aktus cita starpā tādās jomās kā nekaitīgums pārtikas ķēdē, dzīvnieku veselība un labturība, augu veselība un augu reproduktīvais materiāls, un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. XX/XXX³⁶ (augu reproduktīvais materiāls) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. XX/XXX³⁷ (aizsardzības pasākumi pret augiem kaitīgajiem organismiem).
4. Šo regulu piemēro, neskarot citus īpašus Savienības noteikumus, kas saistīti ar produktu laišanu tirgū, un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013³⁸ un Regulu (ES) Nr. 1169/2011.
5. Lai ņemtu vērā informāciju par jaunām ražošanas metodēm vai materiāliem vai starptautiskās saistības, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza I pielikumā iekļauto produktu sarakstu. Minētajā sarakstā drīkst iekļaut tikai produktus, kas ir cieši saistīti ar lauksaimniecības produktiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “bioloģiskā ražošana” ir šīs regulas prasībām atbilstošu ražošanas metožu izmantošana visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos;
- (2) “bioloģisks” ir tāds, kas iegūts bioloģiskajā ražošanā vai saistīts ar to;
- (3) “lauksaimniecības izejviela” ir lauksaimniecības produkts, ar kuru nav veiktas saglabāšanas vai pārstrādes darbības;
- (4) “profilakses pasākumi” ir pasākumi, kas jāveic, lai nodrošinātu augsnes kvalitāti, kā arī kaitīgo organismu un nezāļu profilaksi un apkarošanu, un lai nepieļautu piesārņojumu ar produktiem vai vielām, kuras nav atļautas saskaņā ar šo regulu;
- (5) “pāreja” ir pārkārtošanās no nebioloģiskās ražošanas uz bioloģisko ražošanu noteiktā laika periodā;

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

³⁶ [pilns nosaukums] (OV L,...).

³⁷ [pilns nosaukums] (OV L,...).

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

- (6) “operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas atbild par to, lai atbilstība šai regulai būtu nodrošināta visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos, kuri ir tās kontrolē;
- (7) “operatoru grupa” ir grupa, kurā katrs operators ir lauksaimnieks, kura saimniecībā ir līdz 5 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes un kurš papildus pārtikas vai barības ražošanai var nodarboties ar pārtikas vai barības pārstrādi;
- (8) “lauksaimnieks” ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa, kura veic lauksaimniecisku darbību, neatkarīgi no juridiskā statusa, kas šādai grupai un tās locekļiem piešķirts valsts tiesību aktos;
- (9) “lauksaimniecības zeme” ir lauksaimniecības zeme saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
- (10) “augi” ir augi saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1107/2009 3. panta 5. punktā;
- (11) “augkopība” ir lauksaimniecības kultūraugu audzēšana, tostarp savvaļas augu produktu ievākšana, ko veic komerciālos nolūkos;
- (12) “augu produkti” ir augu produkti saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1107/2009 3. panta 6. punktā;
- (13) “kaitīgais organisms” ir kaitīgais organisms saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. XX/XXXX (aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem) 1. panta 1. punktā;
- (14) “augu aizsardzības līdzekļi” ir līdzekļi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 2. pantā;
- (15) “lopkopība” ir mājdzīvnieku vai domesticētu sauszemes dzīvnieku, tostarp kukaiņu, audzēšana;
- (16) “lievenis” ir lauksaimniecības dzīvnieku novietnes ārpusē uzcelta neizolēta papildu piebūve ar jumtu, kuras garākā mala parasti ir aprīkota ar stieplu žogu vai sietu un kurā ir āra apstākļi, dabiskais un mākslīgais apgaismojums un pakaišiem klāta grīda;
- (17) “akvakultūra” ir akvakultūra saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013³⁹ 4. panta 1. punkta 25) apakšpunktā;
- (18) “veterinārā ārstēšana” ir visi ārstnieciskie vai profilaktiskie kursi konkrētas slimības gadījumā;
- (19) “veterinārās zāles” ir veterinārās zāles saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/82/EK⁴⁰ 1. panta 2. punktā;
- (20) “sagatavošana” ir bioloģisko produktu saglabāšanas vai apstrādes darbības, arī kaušana un izciršana lopkopības produktu gadījumā, iepakošana, marķēšana vai izmaiņas marķējumā saistībā ar bioloģisko ražošanu;
- (21) “pārtika” ir pārtika saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002⁴¹ 2. pantā;

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp).

⁴⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/82/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

- (22) “barība” ir barība saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;
- (23) “barības sastāvdaļas” ir barības sastāvdaļas saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2009⁴² 3. panta 2. punkta g) apakšpunktā;
- (24) “pārejas barība” ir barība, kas saražota pārejas periodā, izņemot ražu, kas novākta 12 mēnešos pēc pārejas perioda sākuma;
- (25) “laišana tirgū” ir laišana tirgū saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 8. punktā;
- (26) “izsekojamība” ir izsekojamība saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 15. punktā;
- (27) “ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmi” ir visi posmi no bioloģiskā produkta primārās ražošanas, to ieskaitot, līdz tā uzglabāšanai, pārstrādei, pārvadāšanai, pārdošanai vai piegādei galapatērētājam, tās ieskaitot, un attiecīgā gadījumā arī marķēšana, reklāma, imports, eksports un ar līgumiem nodotas darbības;
- (28) “katastrofas apstākļi” ir apstākļi, kas izriet no “nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem”, “vides incidenta”, “dabas katastrofas” vai “katastrofāla notikuma”, kuri definēti, attiecīgi, Regulas (ES) Nr. 1305/2013 2. panta 1. punkta h), j), k) un l) apakšpunktā;
- (29) “sastāvdaļa” ir sastāvdaļa saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta f) apakšpunktā;
- (30) “marķējums” ir marķējums saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta j) apakšpunktā;
- (31) “reklāma” ir jebkāda sabiedrībai sniegta informācija par bioloģiskajiem produktiem, kura nav marķējums un kuras mērķis vai iespējamās sekas ir attieksmes, pārliecības un uzvedības ietekmēšana un veidošana, lai tieši vai netieši veicinātu bioloģisko produktu pārdošanu;
- (32) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Oficiālo kontroļu regula*] 2. panta 5. punktā;
- (33) “kontroles iestāde” ir bioloģiskās ražošanas un bioloģisko produktu marķēšanas kontroles iestāde saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Oficiālo kontroļu regula*] 2. panta 39. punktā;
- (34) “kontroles institūcija” ir deleģētā institūcija saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Oficiālo kontroļu regula*] 2. panta 38. punktā, kā arī institūcija, kuru Komisija vai Komisijas atzīta trešā valsts ir atzinusi kontroļu veikšanai trešās valstīs attiecībā uz bioloģisko produktu importēšanu Savienībā;
- (35) “neatbilstība” ir neatbilstība šai regulai;

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 767/2009 par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003, un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).

- (36) “ģenētiski modificēts organisms” ir ģenētiski modificēts organisms, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/18/EK⁴³ 2. panta 2. punktā un kas nav iegūts, izmantojot minētās direktīvas I.B pielikumā minētās ģenētiskās modifikācijas metodes (turpmāk “ĢMO”);
- (37) “ražots no ĢMO” ir tāds, kas pilnībā vai daļēji iegūts no ĢMO, bet nesatur ĢMO vai nesastāv no tiem;
- (38) “ražots ar ĢMO” ir tāds, kas iegūts, izmantojot ĢMO kā pēdējo dzīvo organismu ražošanas procesā, bet nesatur ĢMO, nesastāv no ĢMO un nav ražots no ĢMO;
- (39) “pārtikas piedeva” ir pārtikas piedeva saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008⁴⁴ 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- (40) “barības piedeva” ir barības piedeva saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1831/2003⁴⁵ 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- (41) “līdzvērtība” ir atbilstība tiem pašiem mērķiem un principiem, kuru panāk, piemērojot noteikumus, kas nodrošina tādu pašu atbilstības apliecināšanas pakāpi; “pārstrādes palīg līdzeklis” ir pārstrādes palīg līdzeklis saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1333/2008 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā;
- (42) “pārtikas fermenti” ir pārtikas fermenti saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1332/2008⁴⁶ 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- (43) “jonizējošais starojums” ir jonizējošais starojums saskaņā ar definīciju Padomes Direktīvas 96/29/Euratom⁴⁷ 1. pantā.

⁴³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp).

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1333/2008 par pārtikas piedevām (OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.).

⁴⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1831/2003 par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām (OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.).

⁴⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1332/2008 par pārtikas fermentiem un par grozījumiem Padomes Direktīvā 83/417/EEK, Padomes Regulā (EK) Nr. 1493/1999, Direktīvā 2000/13/EK, Padomes Direktīvā 2000/112/EK un Regulā (EK) Nr. 258/97 (OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.).

⁴⁷ Padomes 1996. gada 13. maija Direktīva 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.).

II nodaļa

Bioloģiskās ražošanas principi

4. pants

Vispārīgie principi

Bioloģiskā ražošana ir lauksaimniecības ilgtspējīgas pārvaldības sistēma, kuras pamatā ir šādi vispārīgie principi:

- (a) respektēt dabas sistēmas un ciklus, saglabāt un uzlabot augsnes, ūdeņu un gaisa stāvokli, bioloģisko daudzveidību, augu un dzīvnieku veselību un to savstarpējo līdzsvaru;
- (b) sekmēt augstu bioloģiskās daudzveidības pakāpi;
- (c) atbildīgi izmantot tādus enerģijas un dabas resursus kā ūdens, augsne, organiskā viela un gaiss;
- (d) ievērot augstu dzīvnieku labturības standartus un jo īpaši apmierināt dzīvnieku sugu specifiskās etoloģiskās vajadzības;
- (e) pienācīgi izstrādāt un pārvaldīt bioloģiskos procesus, kuru pamatā ir ekoloģiskās sistēmas, kas izmanto pašā sistēmā atrodamos iekšējos dabas resursus, lietojot metodes, kuras:
 - (i) izmanto dzīvus organismus un mehāniskas ražošanas metodes,
 - (ii) nodrošina ar zemi saistītu kultūraugu audzēšanu un lopkopību vai nodrošina akvakultūru, kas atbilst zivsaimniecību ilgtspējīgas izmantošanas principam,
 - (iii) neizmanto ĢMO vai produktus, kas ražoti no ĢMO vai ar ĢMO, izņemot veterinārās zāles,
 - (iv) attiecīgā gadījumā balstās uz profilaktisku pasākumu izmantošanu;
- (f) ierobežot ārēju resursu izmantošanu. Ja ir vajadzīgi ārējie resursi vai ja nepastāv e) apakšpunktā minētās piemērotās pārvaldības prakses un metodes, izmanto vienīgi šādus ārējos resursus:
 - (i) bioloģiskā ražošanā iegūtus resursus,
 - (ii) dabiskas vai dabiski iegūtas vielas,
 - (iii) vāji šķīstošus minerālmēslus;
- (g) vajadzības gadījumā un atbilstīgi šai regulai pielāgot ražošanas procesu, ņemot vērā sanitāro stāvokli, ekoloģiskā līdzsvara, klimata un vietējo apstākļu reģionālās atšķirības, attīstības pakāpi un īpašu lauksaimniecības praksi.

5. pants

Īpašie principi, kas piemērojami lauksaimniecības darbībās un akvakultūrā

Saistībā ar lauksaimniecības darbībām un akvakultūru bioloģiskās ražošanas pamatā galvenokārt ir šādi īpašie principi:

- (a) uzturēt un veicināt dzīvos organismus augsnē un augsnes dabisko auglību, augsnes stabilitāti, augsnes ūdensietilpību un augsnes bioloģisko daudzveidību, novēršot un ierobežojot augsnes organiskās viela zudumu, augsnes sablietēšanos un augsnes eroziju, un barot augus, galvenokārt izmantojot augsnes ekosistēmu;
- (b) līdz minimumam samazināt neatjaunojamo resursu un ārējo resursu izmantošanu;
- (c) augu un dzīvnieku izcelsmes atkritumus un blakusproduktus otrreizēji izmantot par resursiem augkopībā un lopkopībā;
- (d) uzturēt augu veselību ar profilaktisku pasākumu palīdzību, piemēram, izvēloties piemērotas sugas, šķirnes vai heterogēnu materiālu, kas ir izturīgs pret kaitīgajiem organismiem un slimībām, izvēloties piemērotu augu seku, mehāniskas un fiziskas metodes un kaitīgo organismu dabisko ienaidnieku aizsardzību;
- (e) izvēlēties šķirnes, ņemot vērā dzīvnieku spēju pielāgoties vietējiem apstākļiem, to dzīvotspēju un izturību pret slimībām vai veselības problēmām; nodarboties ar lopkopību, kas piemērota konkrētajai vietai un saistīta ar zemi; izmatot tādus lopkopības paņēmienus, kas uzlabo dzīvnieku imūnsistēmu un stiprina dabisko aizsardzību pret slimībām, jo īpaši ietverot regulāru kustību brīvību un iespēju piemērotos gadījumos uzturēties ārpus telpām un ganībās;
- (f) ievērot augstus dzīvnieku labturības standartus, ņemot vērā katras sugas specifiskās vajadzības;
- (g) lauksaimniecības dzīvnieku ēdināšanā izmantot bioloģisko barību, kas sastāv no bioloģiski ražotām lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām un dabiskām nelauksaimnieciskās izcelsmes vielām;
- (h) aizliegt visā bioloģiskās pārtikas ķēdē izmantot gēnu inženieriju, dzīvnieku klonēšanu, mākslīgi inducētu poliploidiju un jonizējošo starojumu;
- (i) saglabāt ūdens vides veselību un apkārtējo ūdens un sauszemes ekosistēmu kvalitāti;
- (j) ūdens organismu barošanā izmantot barību no ilgtspējīgi izmantotām zvejniecībām, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 1380/2013, vai bioloģisko barību, kas sastāv no lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām, kuras iegūtas bioloģiskajā ražošanā, tostarp bioloģiskajā akvakultūrā, un no dabiskām nelauksaimnieciskās izcelsmes vielām.

6. pants

Īpašie principi, kas piemērojami bioloģiskās pārtikas un barības pārstrādē

Pārstrādātas bioloģiskās pārtikas un barības ražošanas pamatā galvenokārt ir šādi īpašie principi:

- (a) ražot bioloģisko pārtiku no bioloģiski ražotām lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām;
- (b) ražot bioloģisko barību no bioloģiskām barības sastāvdaļām;
- (c) ierobežoti izmantot pārtikas piedevas, nebioloģiskas sastāvdaļas, kam ir galvenokārt tehnoloģiskas un sensoras funkcijas, un mikrouzturvielas un pārstrādes palīg līdzekļus, proti, izmantot tos minimāli un vienīgi gadījumos, kad pastāv būtiskas tehnoloģiskas vajadzības vai īpašas uztura vajadzības;

- (d) pēc iespējas samazināt barības piedevu un pārstrādes palīg līdzekļu izmantošanu un tos izmantot vienīgi gadījumos, kad pastāv būtiskas tehnoloģiskas vai zootehniskas vajadzības vai īpašas uztura vajadzības;
- (e) neizmantot vielas un pārstrādes metodes, kas varētu būt maldinošas attiecībā uz produkta patieso iedabu;
- (f) pārtiku vai barību pārstrādāt uzmanīgi, vēlams, izmantojot bioloģiskas, mehāniskas un fiziskas metodes.

III nodaļa

Ražošanas noteikumi

7. pants

Vispārīgie ražošanas noteikumi

1. Operatori ievēro šādus vispārīgus ražošanas noteikumus:
 - (a) visu lauku saimniecības vai akvakultūras darbību pārvalda saskaņā ar prasībām, kas piemērojamas bioloģiskajai ražošanai;
 - (b) ja vien II pielikuma IV daļas 2.2. punktā un VI daļas 1.3. punktā nav paredzēts citādi, bioloģiskajā lauksaimniecībā un akvakultūrā drīkst izmantot tikai tādus produktus un vielas, kas ir atļautas saskaņā ar 19. pantu, ar nosacījumu, ka attiecīgo produktu vai vielu ir atļauts izmantot lauksaimniecībā un akvakultūrā saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem un – vajadzības gadījumā attiecīgajās dalībvalstīs – saskaņā ar valsts noteikumiem, kas pamatojas uz Savienības tiesību aktiem;
 - (c) bioloģiskās pārtikas vai barības apstrādē vai bioloģiskās pārtikas vai barības ražošanā izmantotu izejvielu apstrādē ir aizliegts izmantot jonizējošo starojumu;
 - (d) bioloģiskās ražošanas operatori, kas nav mikrouzņēmumi, lauksaimnieki un operatori, kuri audzē jūras aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, ievieš vides vadības sistēmu ar mērķi uzlabot ekoloģiskos raksturlielumus.
2. Lai nodrošinātu vispārīgo ražošanas noteikumu pareizu piemērošanu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko nosaka kritērijus, kādiem jāatbilst 1. punkta d) apakšpunktā minētajai vides vadības sistēmai. Nosakot minētos kritērijus, ņem vērā mazo un vidējo uzņēmumu specifiku.

8. pants

Pāreja

1. Lauksaimnieki un operatori, kuri audzē jūras aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, ievēro pārejas periodu. Visā pārejas periodā tie piemēro bioloģiskās ražošanas noteikumus, kas izklāstīti šajā regulā, un jo īpaši II pielikumā izklāstītos īpašos noteikumus par pāreju.
2. Pārejas periods sākas ne agrāk kā tad, kad lauksaimnieks vai operators, kurš audzē jūras aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, saskaņā ar šo regulu ir paziņojis kompetentajām iestādēm par savu darbību.

2.a Atkāpjoties no 2. punkta, gadījumos, kad zeme pirms 24. panta 1. punktā minētās paziņošanas ir bijusi atstāta papuvē vismaz uz pārejai nepieciešamo laiku, un ar nosacījumu, ka ir izpildītas citas vajadzīgās prasības, pārejas periods šai papuvei nav nepieciešams.

3. Nevienu iepriekšēju periodu nevar ar atpakaļejošu spēku atzīt par pārejas perioda daļu.
4. Pārejas periodā ražotus produktus nelaiž tirgū kā bioloģiskos produktus.
5. Atkāpjoties no 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta, pārejas periodā lauku saimniecību var sadalīt skaidri nošķirtās vienībās, no kurām ne visas apsaimnieko ar bioloģiskās ražošanas metodēm. Attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem pārejas periodā bioloģiskajā ražošanā izmanto citas sugas. Attiecībā uz akvakultūru var izmantot tās pašas sugas ar nosacījumu, ka ražošanas vienības ir pienācīgi nošķirtas. Attiecībā uz augiem pārejas periodā bioloģiskajā ražošanā izmanto citas šķirnes, kas ir viegli atšķiramas.
6. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģisko ražošanu, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem papildina šajā pantā izklāstītos noteikumus vai papildina un groza II pielikumā izklāstītos noteikumus par pāreju.

9. pants

ĢMO izmantošanas aizliegums

1. ĢMO un produktus, kas ražoti no ĢMO vai ar ĢMO, nelieto pārtikā vai barībā vai par pārtiku, barību, pārstrādes palīgīdzekļiem, augu aizsardzības līdzekļiem, mēslošanas līdzekļiem, augsnes ielabotājiem, augu reproduktīvo materiālu, mikroorganismiem un dzīvniekiem bioloģiskajā ražošanā.
2. Lai piemērotu 1. punktu, attiecībā uz pārtikai un barībai paredzētiem ĢMO vai produktiem, kas ražoti no ĢMO vai ar ĢMO, operatori drīkst paļauties uz produkta marķējumu vai jebkādu citu pavaddokumentu, kas pievienots vai iesniegts saskaņā ar Direktīvu 2001/18/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003⁴⁸ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1830/2003⁴⁹.
3. Operatori drīkst pieņemt, ka pirktas pārtikas vai barības ražošanā nav izmantoti ĢMO vai produkti, kas ražoti no ĢMO vai ar ĢMO, ja šāda pārtika vai barība nav marķēta vai tai nav pievienots dokuments saskaņā ar 2. punktā minētajām regulām, izņemot gadījumus, kad operatori ir ieguvuši citu informāciju, kas liecina, ka attiecīgās pārtikas vai barības marķējums neatbilst minētajām regulām.

10. pants

Ražošanas noteikumi augkopībā

1. Operatori, kuri audzē augus vai ražo augu produktus, jo īpaši ievēro II pielikuma I daļā izklāstītos īpašos ražošanas noteikumus.

⁴⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.).

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1830/2003, kas attiecas uz ģenētiski modificētu organismu izsekojamību un marķēšanu, kā arī no ģenētiski modificētiem organismiem ražotu pārtikas un lopbarības produktu izsekojamību, un ar ko groza Direktīvu 2001/18/EK (OV L 268, 18.10.2003., 24. lpp.).

2. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka tiek izveidota elektroniska datubāze, kurā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. XX/XXX (Augu reproduktīvā materiāla tiesību akts) iekļauj šķirnes un heterogēno materiālu, pie kuriem piederošu augu reproduktīvais materiāls, kas iegūts ar bioloģiskās ražošanas metodi, ir pieejams tās teritorijā.
3. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģisko augkopību, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza vai papildina īpašos augkopībā piemērojamos ražošanas noteikumus attiecībā uz:
 - (a) kultivēšanas praksi;
 - (b) augsnes apstrādi un mēslošanu;
 - (c) augu veselību un kaitīgo organismu un nezāļu apkarošanu;
 - (d) sēņu audzēšanas un citu specifisku augu audzēšanas un augkopības sistēmu pārvaldību;
 - (e) augu reproduktīvā materiāla izcelsmi;
 - (f) savvaļas augu ievākšanu.
4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tehnisko norādes par 2. punktā minētās datubāzes izveidi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

11. pants

Ražošanas noteikumi lopkopībā

1. Operatori, kas nodarbojas ar lopkopību, jo īpaši ievēro II pielikuma II daļā izklāstītos īpašos ražošanas noteikumus.
2. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģisko lopkopību, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza vai papildina īpašos lopkopībā piemērojamos ražošanas noteikumus attiecībā uz:
 - (a) dzīvnieku izcelsmi;
 - (b) lauksaimniecības dzīvnieku novietnēm, tostarp par minimālajām iekārtām un āra platībām un maksimālo dzīvnieku skaitu uz hektāru;
 - (c) lopkopības praksi;
 - (d) ciltsdarbu;
 - (e) barību un ēdināšanu;
 - (f) slimību profilaksi un veterināro ārstēšanu.

12. pants

Ražošanas noteikumi attiecībā uz jūras aļģēm un akvakultūras dzīvniekiem

1. Operatori, kuri audzē jūras aļģes un akvakultūras dzīvniekus, jo īpaši ievēro II pielikuma III daļā izklāstītos īpašos ražošanas noteikumus.

2. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz jūras aļģu bioloģisko audzēšanu, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza vai papildina īpašos jūras aļģu audzēšanas noteikumus attiecībā uz:
 - (a) ūdens vides piemērotību un ilgtspējīgas pārvaldības plānu;
 - (b) savvaļas jūras aļģu ieguvi;
 - (c) jūras aļģu kultivēšanu;
 - (d) pretapaugšanas pasākumiem un ražošanas aprīkojuma un iekārtu tīrīšanu.
3. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku audzēšanu, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza vai papildina īpašos akvakultūras dzīvnieku audzēšanas noteikumus attiecībā uz:
 - (a) ūdens vides piemērotību un ilgtspējīgas pārvaldības plānu;
 - (b) akvakultūras dzīvnieku izcelsmi;
 - (c) akvakultūras dzīvnieku turēšanu, tostarp akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmām, maksimālo ielaiduma blīvumu un attiecīgā gadījumā minimālo ielaiduma blīvumu;
 - (d) reprodukciju;
 - (e) akvakultūras dzīvnieku pārvaldību;
 - (f) barību un barošanu;
 - (g) slimību profilaksi un veterināro ārstēšanu.

13. pants

Pārstrādātas pārtikas un barības ražošanas noteikumi

1. Operatori, kas ražo pārstrādātu pārtiku vai barību, jo īpaši ievēro II pielikuma IV daļā izklāstītos īpašos ražošanas noteikumus.
2. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz pārstrādātas bioloģiskās pārtikas un barības ražošanu, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza vai papildina īpašos pārstrādātas pārtikas un barības ražošanas noteikumus attiecībā uz:
 - (a) procedūrām, kas jāievēro;
 - (b) veicamajiem profilaktiskajiem pasākumiem;
 - (c) pārstrādātas pārtikas un barības, arī izmantošanai pārstrādātā pārtikā un barībā atļauto produktu un vielu, sastāvu un izmantošanas nosacījumiem;
 - (d) tīrīšanas pasākumiem;
 - (e) pārstrādātu produktu laišanu tirgū, tostarp to marķēšanu un identificēšanu;

- (f) bioloģisko produktu, lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu un barības sastāvdaļu nošķiršanu no nebioloģiskiem produktiem, lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām un barības sastāvdaļām;
- (g) to lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu sarakstu, kuras nav ražotas bioloģiski un kuras izņēmuma kārtā drīkst izmantot pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā;
- (h) to lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu īpatsvara aprēķināšanu, kas minētas 21. panta 3. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un b) apakšpunktā;
- (i) pārtikas vai barības pārstrādē izmantotajiem paņēmieniem.

14. pants

Vīna ražošanas noteikumi

1. Operatori, kas ražo vīna nozares produktus, jo īpaši ievēro II pielikuma V daļā izklāstītos īpašos ražošanas noteikumus.
2. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģiskā vīna ražošanu, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza vai papildina īpašos vīna ražošanas noteikumus attiecībā uz vīndarbības metodēm un ierobežojumiem.

15. pants

Ražošanas noteikumi attiecībā uz raugu, ko izmanto pārtikā vai barībā

1. Operatori, kas ražo pārtikā vai barībā izmantojamu raugu, jo īpaši ievēro II pielikuma VI daļā izklāstītos īpašos ražošanas noteikumus.
2. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģiskā rauga ražošanu, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza vai papildina īpašos rauga ražošanas noteikumus attiecībā uz pārstrādi un izmantotajiem substrātiem.

16. pants

Ražošanas noteikumi attiecībā uz citiem produktiem

Lai ņemtu vērā to, ka nākotnē, iespējams, būs vajadzīgi īpaši ražošanas noteikumi attiecībā uz produktiem, kas nav minēti 10.–15. pantā, un lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz minēto citu produktu bioloģisko ražošanu, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza vai papildina II pielikumu attiecībā uz minēto produktu īpašajiem ražošanas noteikumiem.

17. pants

Ražošanas izņēmuma noteikumu pieņemšana

Lai katastrofas apstākļos varētu turpināt vai atsākt bioloģisko ražošanu un ievērojot II nodaļā noteiktos principus, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko nosaka kritērijus, pēc kuriem šādas situācijas atzīst par katastrofas apstākļiem, un paredz konkrētus noteikumus par rīcību šādos gadījumos, par uzraudzību un par ziņošanas prasībām.

18. pants

Savākšana, iepakošana, pārvadāšana un uzglabāšana

1. Bioloģiskos produktus savāc, iepako, pārvadā un uzglabā saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti III pielikumā.
2. Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas integritāti un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza vai papildina III pielikumā izklāstītos noteikumus.

19. pants

Atļaujas produktiem un vielām, ko izmanto bioloģiskajā ražošanā

1. Komisija var atļaut konkrētus produktus un vielas izmantot bioloģiskajā ražošanā un iekļaut tos izsmēlošos sarakstos izmantošanai šādiem nolūkiem:
 - (a) par augu aizsardzības līdzekļiem;
 - (b) par mēslošanas līdzekļiem, augsnes ielabotājiem un barības vielām;
 - (c) par barības sastāvdaļām;
 - (d) par barības piedevām un pārstrādes palīg līdzekļiem;
 - (e) par dzīvnieku audzēšanai paredzēto dīķu, sprostu, baseinu, kanālu, ēku un iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļiem;
 - (f) par augkopībai, tostarp uzglabāšanai lauku saimniecībā, izmantoto ēku un iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļiem.

Komisija jo īpaši var atļaut konkrētus produktus un vielas izmantot pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā un iekļaut tos izsmēlošos sarakstos izmantošanai šādiem nolūkiem:

- (a) par pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem un pārstrādes palīg līdzekļiem;
 - (b) par pārstrādes palīg līdzekļiem rauga un rauga produktu ražošanā.
2. Šā panta 1. punkta pirmajā daļā minētos produktus un vielas atļauj izmantot bioloģiskajā ražošanā ar nosacījumu, ka ir ievēroti II nodaļā izklāstītie principi un turpmāk norādītie kritēriji, ko novērtē kopumā:
 - (a) tos izmanto ilgtspējīgas ražošanas nolūkā un to izmantošana ir būtiska paredzētajam lietojumam;

- (b) visi produkti un vielas ir augu, dzīvnieku, mikroorganiskas vai minerālas izcelsmes produkti vai vielas, izņemot gadījumus, kad šādas izcelsmes produkti vai vielas nav pieejamas pietiekamos daudzumos vai pieņemamā kvalitātē vai nav pieejamas alternatīvas;
- (c) produktiem, kas minēti 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, piemēro šādus noteikumus:
 - (i) to izmantošana ir būtiska, lai ierobežotu kaitīgu organismu, attiecībā uz kuru nav pieejamas citas bioloģiskas, fiziskas vai pavairošanas alternatīvas vai kultivēšanas prakses, vai citas efektīvas pārvaldības prakses,
 - (ii) ja produkti nav augu, dzīvnieku, mikroorganiskas vai minerālas izcelsmes produkti un ja tie nav identiski savai dabiskajai formai, tos var atļaut vienīgi tad, ja izmantošanas apstākļi nepieļauj tiešu saskari ar kultūraugu ēdamajām daļām;
- (d) attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, – to izmantošana ir būtiska, lai iegūtu vai uzturētu augsnes auglību vai lai tā atbilstu konkrētām kultūraugu barošanas vajadzībām, vai konkrētiem mērķiem saistībā ar augsnes ielabošanu;
- (e) produktiem, kas minēti 1. punkta pirmās daļas c) un d) apakšpunktā, piemēro šādus noteikumus:
 - (i) to izmantošana ir vajadzīga, lai uzturētu dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un vitalitāti un palīdzētu nodrošināt piemērotu uzturu, kas atbilst attiecīgo sugu fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām, vai arī to izmantošana ir vajadzīga barības ražošanai vai saglabāšanai, jo barības ražošana vai saglabāšana bez šādu vielu izmantošanas nav iespējama,
 - (ii) minerālas izcelsmes barībai, mikroelementiem, vitamīniem vai provitamīniem ir dabiska izcelsme, izņemot gadījumus, kad šādas izcelsmes produkti vai vielas nav pieejamas pietiekamā daudzumā vai pieņemamā kvalitātē vai nav pieejamas alternatīvas.

Produktus un vielas, kas minēti 1. punkta otrajā daļā, atļauj izmantot pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā, ja ir ievēroti II nodaļā izklāstītie principi un turpmāk norādītie kritēriji, ko novērtē kopumā:

- (a) nav pieejamas alternatīvas, kas atļautas saskaņā ar šo pantu;
- (b) bez minēto produktu un vielu izmantošanas būtu neiespējami ražot vai saglabāt pārtiku vai izpildīt konkrētas uztura vajadzības, kas noteiktas, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem;
- (c) minētie produkti un vielas ir sastopamas dabā un var būt apstrādātas vienīgi mehāniskā, fiziskā, bioloģiskā, fermentatīvā vai mikrobioloģiskā procesā, izņemot gadījumus, kad šādi produkti un vielas no minētajiem avotiem nav pieejamas pietiekamā daudzumā vai pieņemamā kvalitātē.

Ķīmiski sintezētu produktu vai vielu izmantošana ir atļauta tikai tajos gadījumos, kad 4. panta f) punktā minēto ārējo resursu izmantošana radītu nepieņemamu ietekmi uz vidi.

3. Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģisko ražošanu kopumā un jo īpaši uz pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanu, un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko nosaka papildu kritērijus, saskaņā ar kuriem piešķir vai atsauc atļaujas 1. punktā minēto produktu un vielu izmantošanai bioloģiskajā ražošanā kopumā un jo īpaši pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā, un citas prasības un nosacījumus šādu atļautu produktu un vielu izmantošanai.
4. Ja dalībvalsts uzskata, ka produkts vai viela būtu jāpievieno 1. punktā minētajos atļauto produktu un vielu sarakstos vai jāsvītrot no tiem vai ka būtu jāgroza ražošanas noteikumos minētās lietošanas specifiskācijas, attiecīgā dalībvalsts nodrošina to, ka dokumentāciju, kurā norādīti šādas iekļaušanas, svītrotas vai grozīšanas iemesli, oficiāli nosūta Komisijai un citām dalībvalstīm.
Dalībvalstis publicē grozīšanas vai svītrotas pieprasījumus.
5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko piešķir vai atsauc atļauju produktiem un vielām, kuras drīkst izmantot bioloģiskajā ražošanā kopumā, un produktiem un vielām, kuras drīkst izmantot pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā, un nosaka procedūras, kas jāievēro attiecībā uz atļaujām, minēto produktu un vielu sarakstus un, vajadzības gadījumā, to aprakstu, sastāvam piemērojamās prasības un lietošanas nosacījumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

20. pants

Neatļautu produktu vai vielu klātbūtne

1. Produktus, kuros konstatēts, ka produkti vai vielas, kas nav atļautas saskaņā ar 19. pantu, pārsniedz līmeņus, kuri noteikti, jo īpaši ņemot vērā Direktīvu 2006/125/EK, nelaiž tirgū kā bioloģiskus produktus.
2. Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas un marķēšanas sistēmas efektivitāti, lietderīgumu un pārredzamību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz īpašiem 1. punktā minēto līmeņu piemērošanas kritērijiem un nosacījumiem un attiecībā uz minēto līmeņu noteikšanu un to pielāgošanu tehnikas attīstībai.
3. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1308/2013 211. panta 1. punkta un ievērojot Komisijas atļauju, kas pieņemta bez šīs regulas 37. panta 2. vai 3. punktā minētās procedūras piemērošanas, dalībvalstis var piešķirt valsts maksājumus, ar kuriem lauksaimniekiem kompensē zaudējumus, kas tiem radušies tāpēc, ka to lauksaimniecības produkti ir piesārņoti ar neatļautiem produktiem vai vielām un šā iemesla dēļ viņiem nav iespējams tirgot minētos produktus kā bioloģiskus produktus, ar nosacījumu, ka lauksaimnieki ir veikuši visus atbilstošos pasākumus, lai novērstu šādas piesārņošanas risku. Dalībvalstis var izmantot arī kopējās lauksaimniecības politikas instrumentus, lai pilnībā vai daļēji segtu šādus zaudējumus.

IV nodaļa

Marķēšana

21. pants

Tādu terminu lietošana, kuri norāda uz bioloģisko ražošanu

1. Šīs regulas piemērošanas vajadzībām produktu uzskata par tādu, kura apzīmēšanai izmantotie termini norāda uz bioloģisko ražošanu, ja marķējumā, reklāmas materiālos vai tirdzniecības dokumentos šāds produkts, tā sastāvdaļas vai barības sastāvdaļas ir apzīmētas ar terminiem, kuri patērētājam liek domāt, ka produkts, tā sastāvdaļas vai barības sastāvdaļas ir iegūtas saskaņā ar šo regulu. Šīs regulas prasībām atbilstošu produktu marķējumā un reklāmā visā Savienībā un jebkurā valodā, kas minēta IV pielikumā, atsevišķi vai saistīti var lietot minētajā pielikumā norādītos terminus, to atvasinājumus vai deminutīvus, piemēram, “bio” un “eko”.
2. Attiecībā uz 2. panta 1. punktā minētajiem produktiem terminus, kas minēti šā panta 1. punktā, Savienībā nevienā no IV pielikumā minētajām valodām neizmanto šīs regulas prasībām neatbilstošu produktu marķējumā, reklāmā un tirdzniecības dokumentos.

Turklāt neizmanto terminus, tostarp preču zīmēs lietotus terminus, vai marķēšanas vai reklamēšanas praksi, kas var maldināt patērētāju vai lietotāju, liekot domāt, ka produkts vai tā sastāvdaļas atbilst šai regulai.

3. Attiecībā uz pārstrādātu pārtiku 1. punktā minētos terminus var lietot:
 - (a) tirdzniecības nosaukumā ar nosacījumu, ka:
 - (i) pārstrādātā pārtika atbilst ražošanas noteikumiem, kas izklāstīti II pielikuma IV daļā,
 - (ii) vismaz 95 % (no svara) no tās lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā;
 - (b) vienīgi sastāvdaļu sarakstā, ja mazāk nekā 95 % lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā un ja minētās sastāvdaļas atbilst šajā regulā izklāstītajiem ražošanas noteikumiem.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā sastāvdaļu sarakstā norāda, kuras sastāvdaļas ir bioloģiskas. Atsauces uz bioloģisko ražošanu drīkst norādīt tikai attiecībā uz bioloģiskajām sastāvdaļām. Minētajā sastāvdaļu sarakstā iekļauj norādi par bioloģisko sastāvdaļu kopējo procentuālo daļu no lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu kopējā daudzuma.

Termini, kas minēti 1. punktā, un īpatsvara norāde, kas minēta šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, ir tādas pašas krāsas, izmēra un stila burtiem kā pārējās norādes sastāvdaļu sarakstā.

4. Lai nodrošinātu patērētājiem skaidrību un to, ka tie saņem atbilstošu informāciju, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem pielāgo IV pielikumā minēto terminu sarakstu, ņemot vērā ar valodu saistītas pārmaiņas dalībvalstīs, un nosaka konkrētas marķēšanas un sastāva prasības, kas piemērojamas barībai un tās sastāvdaļām.

Obligātās norādes

1. Ja izmanto 21. panta 1. punktā minētos terminus:
 - (a) marķējumā norāda arī tās kontroles iestādes vai kontroles institūcijas kodu, kura kontrolē operatoru, kas ir veicis pēdējo ražošanas vai sagatavošanas darbību;
 - (b) attiecībā uz fasētu pārtiku, kas definēta Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā, uz iepakojuma norāda arī 23. pantā minēto Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipu.
2. Ja izmanto Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipu, tajā pašā vizuālajā laukā, kurā redzams logotips, ir arī norāde par vietu, kurā ražotas produkta sastāvā esošās lauksaimniecības izejvielas, un minētā norāde ir, attiecīgi, vienā no šādiem veidiem:
 - (a) “Lauksaimniecība ES”, ja lauksaimniecības izejvielas ir audzētas Savienībā;
 - (b) “Lauksaimniecība ārpus ES”, ja lauksaimniecības izejvielas ir audzētas trešās valstīs;
 - (c) “Lauksaimniecība ES/ārpus ES”, ja daļa lauksaimniecības izejvielu ir audzēta Savienībā un daļa – trešā valstī.

Attiecīgā gadījumā terminu “lauksaimniecība” var aizstāt ar terminu “akvakultūra”.

Norādi “ES” vai “ārpus ES” var aizstāt vai papildināt ar valsts nosaukumu, ja visas lauksaimniecības izejvielas, kas ir produkta sastāvā, ir audzētas minētajā valstī.

Saistībā ar norādi “ES” vai “ārpus ES” var neņemt vērā svara ziņā nelielus sastāvdaļu daudzumus, ja kopējais vērā ņemto sastāvdaļu daudzums nepārsniedz 5 % (no svara) no lauksaimnieciskās izcelsmes izejvielu kopējā daudzuma.

Norāde “ES” vai “ārpus ES” nav tādas krāsas, izmēra un stila burtiem, kas ir vairāk pamanāmi nekā pārtikas nosaukums.
3. Norādes, kas minētas šā panta 1. un 2. punktā un 23. panta 3. punktā, izvieto labi redzamā vietā tā, lai tās būtu viegli pamanāmas, skaidri salasāmas un neizdzēšamas.
4. Lai nodrošinātu patērētājiem skaidrību un to, ka tie saņem atbilstošu informāciju, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz papildu noteikumus par marķēšanu un šā panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā un 23. panta 3. punktā minēto norāžu izmantošanu.
5. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz:
 - (a) konkrētus un praktiskus nosacījumus par šā panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā un 23. panta 3. punktā minēto norāžu noformējumu, saturu un izmēru;
 - (b) kodu piešķiršanu kontroles iestādēm un kontroles institūcijām;
 - (c) lauksaimniecības izejvielu audzēšanas vietas norādēm saskaņā ar šā panta 2. punktu un 23. panta 3. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotips

1. Lai marķētu, noformētu un reklamētu šai regulai atbilstošus produktus, var izmantot Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipu.
2. Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotips ir oficiāls apliecinājums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Oficiālo kontroļu regula] 85. un 90. pantu.
3. Attiecībā uz produktiem, kas ir importēti no trešām valstīm, Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipa izmantošana nav obligāta. Turklāt, ja minētais logotips ir marķējumā, tad marķējumā iekļauj arī 22. panta 2. punktā minēto norādi.
4. Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotips atbilst V pielikumā norādītajam paraugam un minētajā pielikumā izklāstītajiem noteikumiem.
5. Lai marķētu, noformētu un reklamētu šai regulai atbilstošus produktus, var izmantot nacionālus un privātus logotipus.
6. Lai nodrošinātu patērētājiem skaidrību un to, ka tie saņem atbilstošu informāciju, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipu un ar to saistītos noteikumus, kas izklāstīti V pielikumā.

V nodaļa

Bioloģiskās ražošanas sertifikācija

24. pants

Bioloģiskās ražošanas sertifikācijas sistēma

1. Operatori vai operatoru grupas, kas ražo, sagatavo vai uzglabā bioloģiskos produktus, importē šādus produktus no trešās valsts vai eksportē šādus produktus uz trešo valsti, vai laiž šos produktus tirgū, pirms šādi produkti tiek laisti tirgū kā bioloģiski produkti vai pirms notiek pāreja, paziņo savu darbību tās dalībvalsts vai dalībvalstu iestādēm, kurās attiecīgā darbība tiek veikta.
2. Ja operatori vai operatoru grupas ar apakšuzņēmuma līgumu nodod kādu no savām darbībām trešai personai, gan operatori un operatoru grupas, gan trešā persona, kurai nodotas darbības, izpilda 1. punkta noteikumus.
3. Operatori un operatoru grupas kārtro uzskaites žurnālu par dažādajām darbībām, kuras tie veic saskaņā ar šo regulu.
4. Kompetentās iestādes uztur atjauninātu sarakstu ar to operatoru vai operatoru grupu nosaukumiem un adresēm, kuri ir paziņojuši savas darbības saskaņā ar 1. punktu, un publisko minēto sarakstu un informāciju par to bioloģiskās ražošanas sertifikātiem, kas minēti 25. panta 1. punktā. Kompetentās iestādes ievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK⁵⁰ noteiktās prasības par personas datu aizsardzību.
5. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiek publiskas maksas, kuras kompetentās iestādes, kontroles iestādes vai kontroles institūcijas var iekasēt saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XX/XXXX (Oficiālo kontroļu regula) 76. pantu.
6. Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas un marķēšanas sistēmas efektivitāti, lietderīgumu un pārredzamību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz prasībām par uzskaiti, prasībām par šā panta 4. punktā minētā saraksta publicēšanu un prasībām un procedūrām, kuras piemēro saistībā ar šā panta 5. punktā minēto maksu publicēšanu, un minēto maksu piemērošanas uzraudzību, ko veic kompetentās iestādes.
7. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros paredz norādes un specifikācijas par 1. punktā minētā paziņojuma saturu, formu un paziņošanas veidu un 5. punktā minēto maksu publiskošanas veidu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants

Bioloģiskās ražošanas sertifikāts

1. Operatori un operatoru grupas, kas paziņojušas savu darbību saskaņā ar 24. panta 1. punktu un atbilst šīs regulas noteikumiem, ir tiesīgas saņemt bioloģiskās ražošanas sertifikātu. Bioloģiskās ražošanas sertifikātā, ko izdod elektroniskā formātā, kad vien

⁵⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

tas iespējams, ir norādīta vismaz operatora vai operatoru grupas identifikācija, to produktu veids vai klāsts, uz ko attiecas sertifikāts, un tā derīguma termiņš.

2. Bioloģiskās ražošanas sertifikāts ir oficiāls sertifikāts Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Oficiālo kontroļu regula) 85. un 86. panta nozīmē.
3. Operatori un operatoru grupas nav tiesīgas saņemt dažādu kontroles iestāžu vai kontroles institūciju izdotus bioloģiskās ražošanas sertifikātus attiecībā uz vienu un to pašu produktu grupu, arī tad, ja operatori un operatoru grupas ir iesaistītas dažādos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos.
4. Operatoru grupas locekļi nav tiesīgi saņemt atsevišķu bioloģiskās ražošanas sertifikātu par jebkādām darbībām, uz kurām attiecas grupas sertifikāts.
5. Operatori sistemātiski pārbauda savu piegādātāju bioloģiskās ražošanas sertifikātu.
6. Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas un marķēšanas sistēmas efektivitāti, lietderīgumu un pārredzamību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus par 3. punktā minēto produktu grupu definēšanas kritērijiem.

26. pants

Operatoru grupa

1. Katra operatoru grupa izveido iekšējo kontroļu sistēmu. Minēto sistēmu veido dokumentēts kontroles darbību un procedūru kopums, saskaņā ar kuru noteikta persona vai institūcija ir atbildīga par to, ka tiek pārbaudīta katra grupas locekļa atbilstība šai regulai.
2. Nepilnības 1. punktā minētās iekšējo kontroļu sistēmas izveidē vai darbībā, jo īpaši nespēja konstatēt vai novērst operatoru grupas atsevišķu locekļu neatbilstību, kas ietekmē bioloģisko produktu integritāti, var būt par iemeslu tam, ka bioloģiskās ražošanas sertifikāts tiek anulēts visai grupai.
3. Lai nodrošinātu operatoru grupu sertificēšanas efektīvu un lietpratīgu darbību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz operatoru grupas atsevišķu locekļu pienākumiem, šīs grupas sastāvu un apmēru, operatoru grupas ražoto produktu kategorijām, nosacījumiem dalībai operatoru grupā un grupas iekšējo kontroļu sistēmas struktūru un darbību, tostarp veicamo kontroļu tvērumu, saturu un biežumu.
4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par informācijas apmaiņu starp operatoru grupu un kompetento iestādi vai iestādēm, kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, un starp dalībvalstīm un Komisiju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VI nodaļa

Tirdzniecība ar trešām valstīm

27. pants

Bioloģisko produktu eksports

1. Produktu var eksportēt no Savienības kā bioloģisku produktu un uz tā izvietot Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotipu, ja minētais produkts atbilst šai regulai.

Tomēr produktu, ko paredzēts eksportēt kā bioloģisku produktu uz trešo valsti, kura ir atzīta saskaņā ar 31. pantu, uz minēto trešo valsti drīkst eksportēt tad, ja tas atbilst minētās trešās valsts prasībām, kas jāizpilda, lai attiecīgo produktu laistu minētās trešās valsts tirgū kā bioloģisku produktu.

2. Lai nepieļautu to, ka operatori tiek radīti nevienlīdzīgi apstākļi eksportēšanā uz trešām valstīm, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz īpašiem noteikumiem par bioloģisko produktu eksportu uz trešo valsti, kas ir atzīta saskaņā ar 31. pantu.
3. Lai nodrošinātu godīgu konkurenci operatoru starpā, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz dokumentiem, kuri paredzēti trešo valstu muitas iestādēm, jo īpaši attiecībā uz bioloģisko produktu eksporta sertifikātu, ko izdod elektroniskā formātā, kad vien tas iespējams, un kuri apliecina, ka eksportētie bioloģiskie produkti atbilst šai regulai.

28. pants

Bioloģisko produktu imports

1. Produktu var importēt no trešās valsts, lai to laistu Savienības tirgū kā bioloģisku produktu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) produkts ir bioloģisks produkts saskaņā ar 2. panta 1. punktu;
 - (b) produkts:
 - (i) atbilst II, III un IV nodaļas prasībām, un visus operatorus, tostarp eksportētājus attiecīgajās trešās valstīs, kontrolē kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, kuras atzītas saskaņā ar 29. pantu, vai
 - (ii) ir ražots trešā valstī, kura ir atzīta saskaņā ar:
 - 30. pantu vai
 - 31. pantu;
 - (c) operatori trešās valstīs spēj jebkurā laikā sniegt importētājiem vai valsts iestādēm informāciju, kas ļauj identificēt operatoru, kurš veicis pēdējo darbību, ar mērķi nodrošināt bioloģiskā produkta izsekojamību.
2. Lai nodrošinātu to importēto produktu izsekojamību, kurus paredzēts laist Savienības tirgū kā bioloģiskos produktus, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt

deleģētos aktus par dokumentiem, ko izdod elektroniskā formātā, kad vien tas iespējams, un kas vajadzīgi importēšanai.

3. Bioloģisko produktu importēšanas nosacījumu un pasākumu ievērošanu Savienībā pārbauda robežkontroles punktos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Oficiālo kontroļu regula) 45. panta 1. punktu. Tās pašas regulas 47. panta 3. punktā minēto fizisko kontrolpārbaudu biežums ir atkarīgs no šīs regulas neievērošanas riska.

29. pants

Kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšana

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem piešķir vai atsauc to kontroles iestāžu vai kontroles institūciju atzīšanu, kas atbilst saskaņā ar 7. punktu pieņemtā deleģētajā aktā noteiktiem kritērijiem un ir kompetentas veikt kontroles trešās valstīs, un izveido minēto kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Kontroles institūcijas tiek akreditētas atbilstīgi attiecīgajam saskaņotajam standartam “Atbilstības novērtēšana. Prasības institūcijām, kas sertificē produktus, procesus un pakalpojumus”, atsauce uz kuru ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
3. Šā panta 2. punktā minēto akreditāciju var piešķirt tikai:
 - (a) valsts akreditācijas iestāde, kas Savienībā darbojas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008⁵¹, vai
 - (b) akreditācijas iestāde ārpus Savienības, kas parakstījusi daudzpusēju atzīšanas vienošanos Starptautiskā akreditācijas foruma aizbildnībā.
4. Izskatot atzīšanas pieprasījumus, Komisija aicina kontroles iestādi vai kontroles institūciju sniegt visu vajadzīgo informāciju.

Atzītās kontroles institūcijas vai kontroles iestādes iesniedz vai nu akreditācijas iestādes izdotu sertifikātu, vai arī kompetentās iestādes sagatavotu novērtējuma ziņojumu un, attiecīgā gadījumā, ziņojumus par regulāru novērtēšanu uz vietas, uzraudzību un to darbības atkārtotu daudzgadu novērtēšanu.
5. Pamatojoties uz 4. punktā minēto informāciju, Komisija nodrošina atzīto kontroles iestāžu un kontroles institūciju pienācīgu uzraudzību, regulāri pārskatot to atzīšanu. Lai īstenotu minēto uzraudzību, Komisija var pieprasīt papildu informāciju no akreditācijas iestādēm vai, attiecīgā gadījumā, kompetentajām iestādēm.
6. Uzraudzības būtību nosaka, pamatojoties uz neatbilstības riska novērtējumu.
7. Lai nodrošinātu atzīšanas un uzraudzības procedūru pārredzamību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz kritērijiem, kas jāpiemēro 1. punktā minēto kontroles iestāžu vai kontroles institūciju atzīšanai vai atzīšanas atsaukšanai, kā arī attiecībā uz uzraudzību, tostarp pārbaudēm uz vietas, ko veic Komisija.

⁵¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regula (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

8. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai nodrošinātu to, ka tiek piemēroti pasākumi gadījumos, kad ir konstatēta neatbilstība, kas ietekmē to bioloģisko produktu integritāti, kuri importēti saskaņā ar šajā pantā paredzēto atzīšanu, vai ir aizdomas par šādiem gadījumiem. Šādi pasākumi jo īpaši var būt bioloģisko produktu integritātes pārbaude pirms to laišanas Savienības tirgū un, vajadzības gadījumā, pasākumi, ar kuriem uz laiku aptur atļauju laist šādus produktus Savienības tirgū kā bioloģiskus produktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
9. Pienācīgi pamatotos, nenovēršamos steidzamos gadījumos, kas saistīti ar aizsardzību pret negodīgu praksi vai tādu praksi, kas nav savienojama ar bioloģiskās ražošanas principiem un noteikumiem, patērētāju uzticības saglabāšanu vai godīgas konkurences nodrošināšanu starp operatoriem, Komisija saskaņā ar 37. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus, lai veiktu šā panta 8. punktā minētos pasākumus vai lemtu par atzīšanas atsaukšanu šā panta 1. punktā minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.

30. pants

Līdzvērtība saskaņā ar tirdzniecības nolīgumu

Atzīta trešā valsts, kas minēta 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta pirmajā ievilkumā, ir trešā valsts, kuru Savienība saskaņā ar tirdzniecības nolīgumu ir atzinusi par tādu, kuras ražošanas sistēma atbilst tiem pašiem mērķiem un principiem, jo tiek piemēroti noteikumi, kas nodrošina tādu pašu atbilstības apliecināšanas pakāpi kā Savienības noteikumi.

31. pants

Līdzvērtība saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007

1. Atzīta trešā valsts, kas minēta 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta otrajā ievilkumā, ir trešā valsts, kura saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu ir atzīta līdzvērtības nodrošināšanas nolūkā, tostarp tās valstis, kas ir atzītas saskaņā ar 40. pantā paredzēto pārejas pasākumu.

Pirmajā daļā minēto trešo valstu atzīšanas termiņš beidzas [ievietot datumu, kas ir 5 gadus pēc datuma, kad sāka šīs regulas piemērošana].
2. Pamatojoties uz gada ziņojumiem, kurus 1. punktā minētās trešās valstis katru gadu līdz 31. martam nosūta Komisijai par to noteikto kontroles pasākumu īstenošanu un izpildi, Komisija, kurai palīdz dalībvalstis, nodrošina atzīto trešo valstu pienācīgu uzraudzību, regulāri pārskatot šo valstu atzīšanu. Uzraudzības būtību nosaka, pamatojoties uz neatbilstības riska novērtējumu.
3. Kontroles institūcijas, kuras veic kontroles 1. punktā minētajās trešās valstīs, tiek akreditētas atbilstīgi attiecīgajam saskaņotajam standartam "Atbilstības novērtēšana. Prasības institūcijām, kas sertificē produktus, procesus un pakalpojumus", atsauce uz kuru ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja akreditāciju nav piešķīrusi valsts akreditācijas iestāde Savienībā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, to var piešķirt tikai akreditācijas iestāde ārpus Savienības, kas ir parakstījusi daudzpusēju atzīšanas vienošanos Starptautiskā akreditācijas foruma aizbildnībā.

4. Komisija ar īstenošanas aktu izveido 1. punktā minēto trešo valstu sarakstu un ar īstenošanas aktiem var grozīt minēto sarakstu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
5. Lai nodrošinātu 4. punktā minēto trešo valstu saraksta pārvaldību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz informāciju, ko nosūta minētās trešās valstis un kas vajadzīga, lai Komisija varētu veikt to atzīšanas uzraudzību, kā arī attiecībā uz šo uzraudzību, tostarp pārbaudēm uz vietas, ko veic Komisija.
6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai nodrošinātu to, ka tiek piemēroti pasākumi gadījumos, kad ir konstatēta neatbilstība, kas ietekmē to bioloģisko produktu integritāti, kuri importēti no šajā pantā minētām trešām valstīm, vai ir aizdomas par šādiem gadījumiem. Šādi pasākumi jo īpaši var būt bioloģisko produktu integritātes pārbaude pirms to laišanas Savienības tirgū un, vajadzības gadījumā, pasākumi, ar kuriem uz laiku aptur atļauju laist šādus produktus Savienības tirgū kā bioloģiskus produktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VII nodaļa

Vispārīgie noteikumi

1. IEDAĻA

BIOLOĢISKO PRODUKTU BRĪVA APRĪTE

32. pants

Bioloģisko produktu tirdzniecības neaizliegšana un neierobežošana

1. Kompetentās iestādes, kontroles iestādes un kontroles institūcijas nedrīkst ar produktu ražošanu, marķēšanu vai noformēšanu saistītu iemeslu dēļ aizliegt vai ierobežot tādu bioloģisko produktu tirdzniecību, kurus kontrolē cita kompetentā iestāde, kontroles iestāde vai kontroles institūcija, kas atrodas citā dalībvalstī, ja minētie produkti atbilst šai regulai. Jo īpaši nedrīkst veikt oficiālas kontroles un citas oficiālus darbības, kas nav minētas Regulā (ES) Nr. XXX/XXXX (Oficiālo kontroļu regula), un nedrīkst iekasēt maksas par oficiālām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras nav norādītas minētās regulas 76. pantā.
2. Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību un tirdzniecību starp dalībvalstīm, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šā panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām paredz noteikumus par bioloģisko produktu brīvu apriti.

2. IEDAĻA

INFORMĀCIJA UN ZIŅOŠANA

33. pants

Informācija par bioloģiskās ražošanas nozari un tirdzniecību

1. Katru gadu dalībvalstis nosūta Komisijai informāciju, kas vajadzīga šīs regulas īstenošanai un tās piemērošanas uzraudzībai.
2. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz sistēmu, kas jāizmanto 1. punktā minētās informācijas nosūtīšanai, nosūtāmās informācijas saturu un informācijas nosūtīšanas termiņu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

34. pants

Informācija par kompetentajām iestādēm, kontroles iestādēm un kontroles institūcijām

1. Dalībvalstis sistemātiski atjaunina sarakstu, kurā norādīts:
 - (a) kompetento iestāžu nosaukums un adrese;
 - (b) kontroles iestāžu un kontroles institūciju nosaukums un adrese, un kods.

Dalībvalstis pirmās daļas b) apakšpunktā minēto sarakstu dara publiski pieejamu.

2. Komisija 1. punkta b) apakšpunktā minēto kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu katru gadu publicē internetā.

35. pants

Ziņojums

Komisija līdz 2021. gada 31. decembrim sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par bioloģiska augu reproduktīvā materiāla un bioloģiski audzētu vaislas dzīvnieku pieejamību.

VIII nodaļa

Procedūras, pārejas un nobeiguma noteikumi

1. IEDAĻA

PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

36. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt [.....] minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
3. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
4. Saskaņā ar [.....] pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

37. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja ar nosaukumu “Bioloģiskās ražošanas komiteja”. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

2. IEDAĻA

ATCELŠANA, GROZĪJUMI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

38. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 834/2007.

Tomēr Regulu (EK) Nr. 834/2007 turpina piemērot, lai pabeigtu izskatīt vēl neizskatītus trešo valstu pieteikumus, kā paredzēts šīs regulas 42. pantā.

39. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz pāreju uz bioloģisko lauksaimniecību

Lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no iepriekšējā tiesiskā regulējuma uz jauno tiesisko regulējumu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz noteikumiem, ar kuriem piešķir atkāpi no 8. panta 3. punkta attiecībā uz pārejas periodiem lauksaimniekiem, kuri sāk pāreju pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

40. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz augu reproduktīvā materiāla, vaislas dzīvnieku un jaunu akvakultūras dzīvnieku izcelsmi

Lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no Regulas (EK) Nr. 834/2007 12. panta 1. punkta i) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem par augu reproduktīvā materiāla bioloģisko izcelsmi, minētās regulas 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā paredzētajiem noteikumiem par vaislas dzīvnieku bioloģisko izcelsmi un minētās regulas 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā paredzētajiem noteikumiem par jauniem akvakultūras dzīvniekiem, un izņēmumiem ražošanas noteikumos, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 22. pantu, uz jaunajiem ražošanas noteikumiem, kas attiecībā uz augiem un augu produktiem, lauksaimniecības dzīvniekiem un jūras aļģēm un akvakultūras dzīvniekiem paredzēti, attiecīgi, šīs regulas 10. panta 1. punktā un 11. panta 1. punktā, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz izņēmumus gadījumos, kad izņēmumu piešķiršanu uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu piekļuvi augu reproduktīvajam materiālam, vaislas dzīvniekiem un jauniem akvakultūras dzīvniekiem, ko var izmantot bioloģiskajā ražošanā. Saskaņā ar šo pantu pieņemtos deleģētos aktus piemēro līdz 2021. gada 31. decembrim.

41. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz kontroles iestādēm un kontroles institūcijām, kuras atzītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu

1. Atzīšana, kas kontroles iestādēm un kontroles institūcijām piešķirta saskaņā ar Regulas (EK) 834/2007 33. panta 3. punktu, zaudē spēku vēlākais [2018. gada 31. decembrī].
2. Komisija ar īstenošanas aktu izveido saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu atzīto kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu un ar īstenošanas aktiem var grozīt minēto sarakstu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
3. Lai nodrošinātu 2. punktā minētā kontroles iestāžu un kontroles institūciju saraksta pārvaldību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz informāciju, kas minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām jānosūta, lai Komisija varētu veikt to atzīšanas uzraudzību, kā arī attiecībā uz šo uzraudzību, tostarp pārbaudēm uz vietas, ko veic Komisija.

42. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz trešo valstu pieteikumiem, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu

1. Komisija pabeidz izskatīt trešo valstu pieteikumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu un šīs regulas spēkā stāšanās dienā vēl nav izskatīti. Minēto pieteikumu izskatīšanai piemēro Regulu (EK) Nr. 834/2007.
2. Lai atvieglotu 1. punktā minēto pieteikumu izskatīšanas pabeigšanu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 36. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz izskatīšanai nepieciešamajiem procedūras noteikumiem un informāciju, kas jāiesniedz trešām valstīm.

43. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz to bioloģisko produktu krājumiem, kuri saražoti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007

Produktus, kuri saražoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 un laisti tirgū pirms 2017. gada 1. jūlija, pēc minētā datuma var turpināt tirgot, līdz ir beigušies to krājumi.

44. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. [...] [par oficiālajām kontrolēm]

Regulu (ES) Nr. XXX/XXXX (Oficiālo kontroļu regula) groza šādi:

1. regulas 2. panta 38. un 39. punktu aizstāj ar šādiem:

“38. “deleģētā institūcija” ir trešā persona, kurai kompetentās iestādes deleģējušas konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus vai citas oficiālas darbības;

39. “bioloģiskās ražošanas un bioloģisko produktu marķēšanas kontroles iestāde” ir dalībvalsts publiska administratīva organizācija, kurai kompetentās iestādes ir pilnīgi vai daļēji uzticējušas savu kompetenci attiecībā uz Savienības tiesību aktu piemērošanu 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajā jomā, attiecīgā gadījumā arī attiecīgā trešās valsts iestāde vai iestāde, kas darbojas trešā valstī;”
2. regulas 3. pantu groza šādi:
 - a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Kompetentās iestādes, kuru pienākums ir pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, var uzticēt oficiālās kontroles pienākumus vai citas oficiālas darbības vienai vai vairākām bioloģiskās ražošanas un bioloģisko produktu marķēšanas kontroles iestādēm. Tādos gadījumos tās piešķir koda numuru katrai no šādām iestādēm.”;
 - b) panta 4. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) bioloģiskās ražošanas un bioloģisko produktu marķēšanas kontroles iestādes, kas minētas 3. punktā;”
3. regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar bioloģiskajiem produktiem un aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālajām īpatnībām

1. Attiecībā uz 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem kompetentās iestādes:

a) tādās neatbilstības gadījumā, kas kādā no ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas, un eksportēšanas posmiem ietekmē bioloģisko produktu integritāti jo īpaši tāpēc, ka izmantotas aizliegtas vai neatļautas vielas un paņēmieni vai notikusi sajaukšanās ar nebioloģiskiem produktiem, nodrošina to, ka visas attiecīgās produktu partijas vai sērijas marķējumā vai reklāmā netiek iekļauta atsauce uz bioloģisko ražošanu;

b) atkārtotas vai ilgstošas neatbilstības gadījumā nodrošina, ka attiecīgajiem operatoriem vai operatoru grupām, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. [bioloģiskā ražošana]* 3. panta 6. un 7. punktā, papildus šā punkta a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem aizliedz tirgot produktus, kuriem ir atsauce uz bioloģisko ražošanu, un ka to bioloģiskās ražošanas sertifikāts tiek attiecīgi apturēts vai anulēts.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētos aktus par noteikumiem tādu oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību veikšanai, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta j) un k) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām.

3. Attiecībā uz 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem 2. punktā minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kas paredzēti 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11.–13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā, un papildus 25., 26., 28., 29., 30. un 32. pantam attiecībā uz deleģēto institūciju apstiprināšanu un uzraudzību un 85.–90. pantam attiecībā uz oficiālo sertifikāciju;

b) prasībām papildus tām, kas paredzētas 8. panta 1. punktā, attiecībā uz riska novērtējumu un oficiālo kontroļu biežuma noteikšanu, un, attiecīgā gadījumā, paraugu ņemšanu, ņemot vērā neatbilstības rašanās risku;

c) oficiālo kontroļu biežumu attiecībā uz operatoriem un par to, kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem noteiktus operatorus var atbrīvot no konkrētām oficiālām kontrolēm;

d) oficiālo kontroļu metodēm un paņēmieniem papildus tiem, kas minēti 13. pantā un 33. panta 1.–5. punktā, un konkrētām prasībām tādu oficiālo kontroļu veikšanai, kuru mērķis ir visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos nodrošināt bioloģisko produktu izsekojamību un garantēt atbilstību 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;

e) darbībām un pasākumiem, kas papildus 134. panta 2. un 3. punktā paredzētajiem veicami gadījumos, kad pastāv aizdomas par neatbilstību, par kritērijiem, kas izvirzīti papildus tiem, kuri minēti 135. panta 1. punkta otrajā daļā, un par kritērijiem un pasākumiem papildus tiem, kas attiecībā uz neatbilstības gadījumu paredzēti 135. panta 2. punktā un šā panta 1. punktā;

f) prasībām papildus tām, kas paredzētas 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā, attiecībā uz kompleksiem un aprīkojumu, kas nepieciešams oficiālo kontroļu veikšanai, un nosacījumiem un pienākumiem papildus tiem, kas norādīti 25., 26., 28., 29. un 30.–32. pantā, attiecībā uz oficiālās kontroles uzdevumu un citu oficiālo darbību deleģēšanu deleģētajām institūcijām;

g) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām atbildīgo kompetento iestāžu, kontroles iestāžu un deleģēto institūciju ziņošanas pienākumiem papildus tiem, kas norādīti 12., 28. un 31. pantā;

h) konkrētiem kritērijiem un nosacījumiem IV sadaļā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai un darbībai, tostarp kompetento iestāžu, kontroles institūciju un deleģēto institūciju veiktai apmaiņai ar informāciju par neatbilstības gadījumiem vai iespējamu neatbilstību.

4. Attiecībā uz 1. panta 2. punkta k) apakšpunktā minētajiem noteikumiem šā panta 3. punktā norādītajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

a) prasībām, metodēm un paņēmieniem papildus tiem, kas minēti 11. un 13. pantā, attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, kuras veic, lai pārbaudītu atbilstību produktu specifikācijām un marķēšanas prasībām;

b) metodēm un paņēmieniem papildus tiem, kas minēti 13. pantā, attiecībā uz tādu oficiālo kontroļu veikšanu, kuru mērķis ir visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos nodrošināt to produktu izsekojamību, uz kuriem attiecas 1. panta 2. punkta k) apakšpunktā minēto noteikumu tvērums, un garantēt atbilstību minētajiem noteikumiem;

c) konkrētiem kritērijiem un konkrētu saturu papildus tiem, kas paredzēti 108. pantā, attiecībā uz 107. panta 1. punktā paredzētā valsts kontroles daudzgadu plāna attiecīgo daļu sagatavošanu un par 112. pantā paredzētā ziņojuma konkrētu papildu saturu;

d) konkrētiem kritērijiem un nosacījumiem IV sadaļā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai;

e) konkrētiem pasākumiem, kas papildus 135. panta 2. punktā norādītajiem pasākumiem jāveic neatbilstības un būtiskas vai atkārtotas neatbilstības gadījumā.

5. Attiecīgā gadījumā 3. un 4. punktā minētajos deleģētajos aktos pieļauj atkāpes no norādītajos punktos minētajām šīs regulas normām.

* OV L [...], [...], [...]. lpp.”;

4. regulas 128. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, izņemot 1. panta 2. punkta d), e), g), h) un j) apakšpunktu, Komisija var ar īstenošanas aktiem atzīt, ka trešā valstī vai tās reģionos piemērotie pasākumi ir līdzvērtīgi šajos noteikumos paredzētajām prasībām, pamatojoties uz:

a) tās informācijas un datu rūpīgu pārbaudi, kurus attiecīgā trešā valsts iesniegusi atbilstīgi 124. panta 1. punktam;

b) attiecīgā gadījumā – saskaņā ar 119. panta 1. punktu veiktas kontroles apmierinošajiem rezultātiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

5. regulas 141. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas un barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē. Saistībā ar pasākumiem šīs regulas 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajā jomā Komisijai palīdz Bioloģiskās ražošanas komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. [bioloģiskā ražošana] 37. panta 1. punktu.”

45. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 1. jūlija⁵².

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
[...]*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
[...]*

⁵² Vismaz 6 mēnešus pēc stāšanās spēkā.

Tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskats

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķi(-s)
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem
 - 3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām
 - 3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvo izmaksu apropriācijām
 - 3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu
 - 3.2.5. Trešo personu iemaksas
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Eiropas Parlamenta un Padomes regula par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. XXX/XXX [Oficiālo kontroļu regula] un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007

1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā⁵³

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību**⁵⁴

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķi(-s)

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Priekšlikuma mērķis ir panākt, lai bioloģiskās ražošanas noteikumi palīdzētu sasniegt gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei izstrādātās stratēģijas “Eiropa 2020” politiskās prioritātes, jo īpaši panākt konkurētspējīgu ekonomiku, kuras pamatā ir zināšanas un inovācija, veicināt augstu nodarbinātības līmeni, nodrošinot sociālo un teritoriālo kohēziju, un atbalstīt pāreju uz resursu ziņā efektīvāku mazoglekļa ekonomiku. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības.

Priekšlikuma konkrētie mērķi ir:

– novērst šķēršļus bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgai attīstībai Savienībā,

– nodrošināt godīgu konkurenci lauksaimniekiem un operatoriem un uzlabot iekšējā tirgus darbību,

– saglabāt un uzlabot patērētāju uzticēšanos bioloģiskajiem produktiem.

Saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) 2014.–2020. gada kopīgo uzraudzības un novērtēšanas sistēmu⁵⁵ ar šo priekšlikumu tiek veicināta šādu vispārīgu mērķu sasniegšana: “dabas resursu ilgtspējīga apsaimniekošana un klimata politika”, sniedzot sabiedriskos labumus (galvenokārt vides jomā) un īstenojot “klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām”, “dzīvotspējīga pārtikas ražošana”, “apmierinot patērētāju vēlmes” un “uzlabojot lauksaimniecības nozares konkurētspēju un palielinot tās daļu pārtikas ķēdē”, saskaņā ar KLP pirmo pīlāru.

Turklāt ar priekšlikumu tiek veicināta “dabas resursu ilgtspējīgas apsaimniekošanas un klimata politikas” vispārīgā mērķa sasniegšana, atjaunojot, aizsargājot un uzlabojot ekosistēmas (4. prioritāte) saskaņā ar KLP otro pīlāru.

⁵³ ABM – budžeta vadība pa darbības jomām, ABB – budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

⁵⁴ Kā paredzēts Finanšu regulas 54. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

⁵⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību 110. pants.

Priekšlikums ir saistīts ar pasākumiem, kuriem piešķirts atbalsts gan no KLP pirmā pīlāra (tiešie maksājumi un tirgus), gan no otrā pīlāra.

Attiecīgā ABB darbība: 05 04 Lauku attīstība (un 05 02 Intervences pasākumi lauksaimniecības tirgos un 05 03 Tiešie atbalsti.).

1.4.2. Paredzami rezultāti un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Paredzams, ka labvēlīgas tirgus perspektīvas, ko rada patērētāju lielāka uzticēšanās, stabilizēs bioloģisko produktu cenas un piesaistīs jaunus dalībniekus.

Paredzams, ka izņēmumu atcelšana noteikumos veicinās bioloģiskās ražošanas līdzekļu, jo īpaši sēklu, pilnveidošanu.

Skaidrāki un vienkāršāki ražošanas noteikumi padarīs nozari pievilcīgāku.

Godīgu konkurenci ievērojami uzlabos stingrāka saskaņošana, vienkāršāki un skaidrāki noteikumi un pāreja no līdzvērtības uz atbilstības sistēmu attiecībā uz kontroles institūciju atzīšanu trešās valstīs.

Patērētāju uzticēšanās problēma tiks risināta ar saskaņotiem ražošanas noteikumiem, ņemot vērā sabiedrības pieaugošās bažas (dzīvnieku labturība, vides vadības sistēma pārstrādātājiem un tirgotājiem).

Paredzams, ka uz risku pamatota pieeja uzlabos kontroļu efektivitāti un lietderību un kopā ar uzticamāku importa režīmu veicinās krāpšanas novēršanu.

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamās rādītājus

Galvenie kopīgas uzraudzības un novērtēšanas sistēmas rezultātu rādītāji ir šādi:

- bioloģiskajai lauksaimniecībai atvēlētās platības daļa kopējā lauksaimniecības zemes platībā,
- bioloģiski audzētu dzīvnieku daļa kopējā lauksaimniecības dzīvnieku skaitā.

Galvenie tiešo rezultātu rādītāji ir šādi:

- bioloģiskajai lauksaimniecībai atvēlētās zemes platība (pārejas procesā un pēc pārejas),
- sertificēto bioloģisko produktu ražotāju skaits.

Šīs regulas satvarā tiks uzraudzīti arī šādi papildu rādītāji:

- lopkopība (bioloģiski audzētu dzīvnieku skaits un dzīvnieku izcelsmes produkti);
- augkopība un pārstrāde (operatoru skaits un produkcijas vērtība/apjoms pa saimnieciskās darbības veidiem);
- izmantoto izņēmumu skaits un atcelto izņēmumu skaits;
- informētība par Savienības bioloģiskās produkcijas logotipu un uzticēšanās tam (Eurobarometra apsekojums).

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Tiesiskā regulējuma vispārējais mērķis panākt bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgu attīstību patlaban nav pilnībā sasniegts. Tādējādi tiek zaudētas Savienības lauksaimnieku un operatoru iespējas (bioloģiskajai lauksaimniecībai atvēlētās zemes platība Savienībā pēdējo 10 gadu laikā ir tikai divkāršojusies, bet tirgus apmērs ir četrkāršojies), var tikt ierobežota

bioloģisko produktu tirgus paplašināšanās un ieguvumi vides jomā, kas saistīti ar bioloģisko ražošanu.

Galvenie virzītājspēki ir šādi: ar regulējumu saistīti un nesaistīti šķēršļi bioloģiskās ražošanas attīstībai Savienībā, risks zaudēt patērētāju uzticēšanos, galvenokārt daudzo izņēmumu dēļ, kuri vājina bioloģiskās ražošanas noteikumus, un krāpšanas gadījumu dēļ, kuri radušies saistībā ar nepilnībām kontroles sistēmā un importa režīmā; negodīga konkurence starp operatoriem Savienībā un trešās valstīs; problēmas juridisko noteikumu izstrādāšanā un izpildē, galvenokārt saistībā ar iekšējā tirgus darbību, tiesību aktu nepilnību un dažādu īstenošanā pieeju dēļ.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Ar šo priekšlikumu tiek atjaunināta pastāvošā kvalitātes shēma, kas paredzēta kopējā lauksaimniecības politikā.

Lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ražošana un tirdzniecība iekšējā tirgū un iekšējā tirgus darbības nodrošināšana ir jautājumi, kas ir Savienības kompetencē. Abos gadījumos kompetence ir dalīta ar dalībvalstīm.

Savienības mēroga shēma ir lietderīgāka nekā 28 dažādas shēmas un ļauj īstenot stingrāku un saskaņotāku tirdzniecības politiku attiecībā uz pasaules tirdzniecības partneriem, galvenokārt palielinot Savienības spēju aizstāvēt savas intereses.

Eiropas Savienības bioloģiskās produkcijas logotips būtu jāattiecinā uz produktiem, kuri atbilst vienotajam noteikumu kopumam, ko piemēro visā Savienībā.

Jomas, kurās ir vajadzīga turpmāka saskaņošana, ietver: izņēmumus noteikumos un darbību, lai saglabātu bioloģiskās ražošanas integritāti, tostarp kopēju pieeju, lai risinātu problēmu, kas saistīta ar neatļautu vielu atlieku klātbūtni bioloģiskajos produktos.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Savienības tiesību aktu bioloģiskās lauksaimniecības jomā ārējā novērtēšana tika pabeigta 2013. gadā⁵⁶. Tajā jo īpaši tika analizēta ražošanas noteikumu un bioloģisko produktu kontroles, importa un marķēšanas noteikumu atbilstība. Novērtējumā tika secināts, ka lielākā daļa noteikumu bioloģiskās ražošanas tiesiskajā regulējumā kopumā ir piemēroti tā vispārējo mērķu sasniegšanai. Tajā arī norādītas vairākas nepilnības un ieteikumi uzlabojumiem. Minētie ieteikumi ir pienācīgi ņemti vērā šajā priekšlikumā.

Eiropas Revīzijas palāta pārbaudīja kontroles sistēmas efektivitāti attiecībā uz bioloģisko produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un importu, kā noteikts Padomes Regulā (EK) Nr. 834/2007. Revīzijas palātas Īpašā ziņojuma Nr. 9/2012 secinājumos ir norādītas vairākas nepilnības un ietverti ieteikumi uzlabojumiem, kuri ir ņemti vērā šajā priekšlikumā.

⁵⁶

Sanders, J (ed.) 2013: *Evaluation of the EU legislation on organic farming*, Thünen Institute of Farm Economics http://ec.europa.eu/agriculture/evaluation/market-and-income-reports/organic-farming-2013_en.htm.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Priekšlikums ir saskaņā ar jauno KLP, piemēram, jauno Tiešo maksājumu regulu⁵⁷, saskaņā ar kuru bioloģiskās saimniecības *ipso facto* gūst labumu no jaunā zaļā maksājuma, un jauno Lauku attīstības regulu⁵⁸, kurā paredzēti īpaši pasākumi, kas dod labumu bioloģiskajai lauksaimniecībai, un ar jauno kopējo zivsaimniecības politiku.

Turklāt priekšlikums ir saskaņā ar priekšlikumu jaunai regulai par pārtikas un barības oficiālajām kontrolēm un ar lietpratīga regulējuma principiem.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva

- ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks no [DD.MM.]GGGG. līdz [DD.MM.]GGGG.
- ☐ Finansiālā ietekme: GGGG.–GGGG.

☒ **Beztermiņa** priekšlikums/iniciatīva

- Īstenošana ar uzsākšanas periodu no GGGG. līdz GGGG.,
- pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi⁵⁹

Komisijas īstenošana **tieša pārvaldība**,

- ☒ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās
- ☐ ko veic izpildaģentūras

☒ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Netieša pārvaldība**, kurā īstenošanas uzdevumi deleģēti:

- ☐ trešām valstīm vai to noteiktām struktūrām
- ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt)
- ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam
- ☐ Finanšu regulas 208. un 209. pantā minētajām struktūrām
- ☐ publisko tiesību subjektiem
- ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus, ja tie sniedz pienācīgas finanšu garantijas
- ☐ struktūrām, kuru darbību reglamentē dalībvalsts privāttiesības, kurām ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuras sniedz pienācīgas finanšu garantijas
- ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā

⁵⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009.

⁵⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005.

⁵⁹ Skaidrojums par pārvaldības veidiem un atsaucis uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

– Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā “Piezīmes”.

Piezīmes

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Dalībvalstis katru gadu sniedz Komisijai informāciju, kura vajadzīga šīs regulas īstenošanas un piemērošanas uzraudzībai. Dalībvalstis katru gadu sniedz Komisijai arī informāciju par kontrolēm, kas veiktas, lai nodrošinātu atbilstību bioloģiskās ražošanas prasībām, kā daļu no valstu kontroles daudzgadu plāniem un ikgadējiem ziņojumiem, kas minēti Oficiālo kontroļu regulā.

Trešās valstis, kuras ir atzītas par līdzvērtīgām, un kontroles institūcijas vai kontroles iestādes, kuras atzītas par atbilstīgām, lai veiktu Savienībā importējamo bioloģisko produktu kontroli, iesniedz Komisijai ikgadējus ziņojumus un informāciju, kas vajadzīga šīs regulas prasību izpildei.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. *Apzinātie riski*

Galvenie riski, kurus var konstatēt saistībā ar priekšlikumā ietvertajiem noteikumiem, ir saistīti ar priekšlikuma efektivitāti, nevis ES izdevumiem, ņemot vērā salīdzinoši nenozīmīgās iesaistītās summas.

Saskaņoti ražošanas noteikumi, kuros ir atcelti izņēmumi, sākuma posmā var radīt problēmas dažiem operatoriem un izraisīt nevēlēšanos iesaistīties bioloģiskās ražošanas shēmā.

Pārejas periods no līdzvērtības sistēmas uz atbilstības sistēmu attiecībā uz bioloģisko produktu importu Savienībā, iespējams, nevar pilnībā nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus.

Dažas ieinteresētās personas un/vai kontroles iestādes vai institūcijas dalībvalstīs varētu uzskatīt par nepiemērotu, ka visu operatoru ikgadējas fiziskas pārbaudes – neatkarīgi no operatoru riska profila – tiek aizstātas ar pilnībā uz risku pamatotu pieeju kontrolēm.

Citi riski var būt saistīti ar nepilnībām īstenošanā, proti, īstenošanā, ko veic kompetentās iestādes un kontroles iestādes vai kontroles institūcijas dalībvalstīs un trešās valstīs, un nepilnībām Komisijas veiktajā uzraudzībā.

Šo risku mazināšanas nolūkā priekšlikuma sagatavošanā ir pienācīgi ņemta vērā Regulas (EK) Nr. 834/2007 īstenošanā gūtā pieredze, tostarp revīziju secinājumi, ieinteresēto personu ieguldījums ietekmes novērtējumā, ieteikumi ārējos pētījumos un ārējā novērtēšana. Īpaša uzmanība tika veltīta arī tāda riska mazināšanai, kas ir saistīts ar iespējamām nepilnībām īstenošanā, cenšoties ieviest skaidrākus noteikumus, kuru izpilde būtu vienkāršāk pārvaldāma un kontrolējama.

2.2.2. *Informācija par izveidoto iekšējās kontroles sistēmu*

Izdevumus, kuri saistīti ar šo priekšlikumu, izpilda Komisijas tiešā pārvaldībā un saskaņā ar principiem, kas noteikti 32. pantā Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, (Finanšu regula).

Kā paredzēts Finanšu regulā, Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāts ir izveidojis organizatorisku struktūru un iekšējās kontroles procesus, kas ir piemēroti politikas mērķu un kontroles mērķu sasniegšanai saskaņā ar Komisijas pieņemtajiem iekšējās kontroles standartiem un ņemot vērā risku, kas saistīts ar vidi, kurā tiek īstenota politika.

2.2.3. Paredzamās pārbaužu izmaksas un ieguvumi un gaidāmā kļūdas riska līmeņa novērtējums

Izdevumi, kuri saistīti ar šo priekšlikumu, nepalielinās kļūdu īpatsvaru attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFA), ņemot vērā, ka iesaistītās summas ir salīdzinoši nenožīmīgas.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus.

Komisija veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finansiālās intereses tiek aizsargātas, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un preventīvus sodus, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. pantu, ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību un ar IV sadaļu Finanšu regulā, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam.

Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmēji Savienības līdzekļus. *OLAF* var veikt pārbaudes un apskates uz vietas pie saimnieciskās darbības subjektiem, uz kuriem tieši vai netieši attiecas šāds finansējums, saskaņā ar Padomes 1996. gada 11. novembra Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 noteiktajām procedūrām, lai noskaidrotu, vai nav notikusi krāpšana. Lēmumos, nolīgumos un līgumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, nepārprotami nosaka Komisijas, *OLAF* un Revīzijas palātas pilnvaras veikt šādas revīzijas un pārbaudes un apskates uz vietas.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs [...] Izdevumu kategorija]	Dif./nedif. ⁶⁰	no EBTA valstīm ⁶¹	no kandidātvalstīm ⁶²	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē

⁶⁰ Dif. – diferencētās apropriācijas; nedif. – nediferencētās apropriācijas.

⁶¹ EBTA – Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁶² Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

2	05 04 60 02 Operatīvā tehniskā palīdzība	Dif.	/NĒ	/NĒ	NĒ	NĒ
---	--	------	-----	-----	----	----

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	2	Ilgspējīga izaugsme – dabas resursi
---	----------	--

AGRI ĢD			2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ
• Darbības apropriācijas									
05 04 60 02 Operatīvā tehniskā palīdzība*	Saistības	(1)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
	Maksājumi	(2)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁶³									
		(3)							
KOPĀ AGRI ĢD apropriācijas**	Saistības	=1+1a +3	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
	Maksājumi	=2+2a +3	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710

* Patlaban bioloģisko produktu importa kontrole notiek, izmantojot *TRACES* sistēmu, kuru daļēji finansē no šīs pozīcijas, un priekšlikumā nav paredzēts palielināt vajadzības šim pasākumam. Papildus jau spēkā esošajam instrumentam attiecība uz importu regulā ir paredzēta, ka uz visiem ES tirgū laistajiem bioloģiskajiem projektiem ir jāattiecinā e-sertifikāts, tāpēc e-sertifikātam būtu jāaptver visu produktu imports Savienībā. Attiecībā uz e-sertifikātu iekšzemes bioloģiskajai ražošanai, kas paredzēta Komisijas priekšlikuma 23. pantā, būs jāizstrādā *TRACES* sistēmā paredzētais IT instruments EUR 500 000 apmērā, lai nodrošinātu, ka tas sāks darboties no 2016. gada 1. janvāra. Uzturēšanai paredzēti EUR 110 000 gadā.

* Turklāt priekšlikuma 10. pantā ir paredzēta datubāzes saskaņošana attiecībā uz bioloģiskajām sēklām. Lai nodrošinātu atsevišķas sēklu datubāzes izveidi, tehnisko palīdzību no Savienības EUR 300 000 apmērā finansē no šīs pozīcijas ārpus *TRACES* sistēmas. Datubāzes uzturēšanai paredzēti EUR 120 000 pirmajā gadā pēc datubāzes izveides un līdz EUR 60 000 turpmākajos gados.

⁶³ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās „BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

			2015	2016	2017	2018	2019	2020	Kopā
• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
	Maksājumi	(5)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)							
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 2. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	=4+ 6	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710
	Maksājumi	=5+ 6	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	1,710

** IT instrumenti tiks finansēti, sniedzot tehnisko palīdzību Komisijai saskaņā ar 58. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. XXX/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFA) un par Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 atcelšanu. Šīs summas jau ir paredzētas daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam.

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija	5	Administratīvie izdevumi
---	----------	--------------------------

EUR miljonos

		2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ
AGRI ĢD								
• Cilvēkresursi		-	-	-	-	-	-	-
• Pārējie administratīvie izdevumi		0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474
KOPĀ AGRI ĢD	Apropriācijas	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474

KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474
--	------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474
--	------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

EUR miljonos

		2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ
KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 1.–5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	0,927	0,357	0,225	0,225	0,225	0,225	2,184
	Maksājumi	0,927	0,357	0,225	0,225	0,225	0,225	2,184

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot darbības apropriācijas
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriācijas izmantot šādā veidā:

Saistību apropriācijas EUR miljonos

Norādīt mērķus un rezultātus			2016		2017		2018		2019		2020		KOPĀ	
	ĪSTENOŠANA (rezultāti)													
	Rezultāta veids ⁶⁴	Vidējās izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS ⁶⁵			Nodrošināt apstākļus ilgtspējīgai dabas resursu apsaimniekošanai, atbalstot pāreju uz resursu ziņā efektīvāku mazoglekļa ekonomiku											
Rezultāts	Bioloģiskās lauksaimniecības platība (hektāru skaits)													
Rezultāts	Platība pārejas procesā (hektāru skaits)													
Rezultāts	Sertificēto bioloģiskās ražošanas operatoru skaits													
Rezultāts	Sertificēto bioloģisko produktu ražotāju skaits													
KOPĒJĀS IZMAKSAS														

⁶⁴ Rezultāti ir attiecīgie produkti un pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

⁶⁵ Saskaņā ar KLP kopīgas uzraudzības un novērtēšanas sistēmu no 2014. gada tiks ieviesta kopīgas uzraudzības un novērtēšanas sistēma un radītāju tabulas tiks pienācīgi aizpildītas vēlāk.

3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas
- x Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas šādā veidā:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ
--	------	------	------	------	------	------	------

Daudzgaļu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA							
Cilvēkresursi	-	-	-	-	-	-	-
Pārējie administratīvie izdevumi	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474
Starpsumma – daudzgaļu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474

Ārpus daudzgaļu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS ⁶⁶							
Cilvēkresursi							
Pārējie administratīvie izdevumi							
Starpsumma – ārpus daudzgaļu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474

KOPĀ	0,127	0,127	0,055	0,055	0,055	0,055	0,474
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Vajadzīgās cilvēkresursu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

⁶⁶ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība

3.2.3.2. Paredzamās cilvēkresursu vajadzības

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	18	18	18	18	18	18
XX 01 01 02 (Delegācijas)						
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)						
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)						
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)	3	3	3	3	3	3
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT un JED delegācijās)						
XX 01 04 yy	– galvenajā mītnē					
	– delegācijās					
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE — netiešā pētniecība)						
10 01 05 02 (CA, ISNE, NT — tiešā pētniecība)						
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)						
KOPĀ (*)	21	21	21	21	21	21

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts.

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	Politikas izstrāde Politikas īstenošana Plānošana, programmu izstrāde, uzraudzība un pārraudzība Attiecības ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām Sarunas ar trešām valstīm un Komisijas pārstāvēšana trešās valstīs Attiecības ar Savienības iestādēm un struktūrām
Ārštata darbinieki	Atbalsts politikas īstenošanā, uzraudzībā un saziņā ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām

3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma

3.2.5. *Trešo personu iemaksas*

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ dažādus ieņēmumus